

Ikt. sz.: NJB-42/25-4/2023.

NJB-10/2023. sz. ülés
(NJB-18/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2023. június 20-án, kedden, 11 óra 00 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Sztojka Attila ügyrendi javaslata</i>	5
<i>Szavazás az ügyrendi javaslatról</i>	6
<i>Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/4181. szám) Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján</i>	7
<i>Gy. Németh Erzsébet bevezetője</i>	7
<i>Hozzászólások</i>	9
<i>Egyebek</i>	34
<i>Az ülés berekesztése</i>	34

Napirendi javaslat

1. Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat
(T/4181. szám)
(Kormány - pénzügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
Uniós napirendi pont!
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Horváth László (Fidesz)
Sztojka Attila (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Szabó Timea (Párbeszéd)
Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bartos Mónika (Fidesz) dr. Pesti Imrének (Fidesz), a bizottság alelnökének
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz), a bizottság alelnökének
Nacsa Lőrinc (KDNP) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz), a bizottság alelnökének
Horváth László (Fidesz) távozása után Kovács Sándornak (Fidesz), a bizottság alelnökének

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Peregi Zsolt Gergely főosztályvezető (Pénzügyminisztérium)
Gy. Németh Erzsébet (DK), előterjesztő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok. Tisztelt Bizottság! Megkezdjük munkánkat. Nagy-nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, köszöntöm az Országgyűlés Hivatalának dolgozóit, illetve minden meghívottunkat.

A határozatképeséget állapítjuk meg. Szemmel láthatóan határozatképesek vagyunk, a helyettesítéseket ismertetném. Bartos Mónika képviselő asszonyt dr. Pesti Imre alelnök úr fogja helyettesíteni, dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt dr. Kovács József alelnök úr, illetve Nacsá Lőrinc képviselő urat dr. Mészáros Lajos alelnök úr fogja helyettesíteni.

Most a napirend elfogadása következik. Gondolom, mindenki megkapta az anyagot, talán az egyik legfajsúlyosabb napirendünk a mai, hiszen az ország következő évét nagymértékben fogja befolyásolni. Bízom benne, hogy mindenki értelmezni tudta, de ezzel kapcsolatosan volt már hosszú-hosszú vitánk és beszélgetésünk a plenáris ülésen is.

Kérdezem a bizottság tisztelt tagjait, hogy ki az, aki a kiküldött napirendünket elfogadja. *(Szavazás.)* Olybá tűnik, hogy egyhangú, de azért csináljunk egy ellenpróbát! Ki az, aki nem fogadta el? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a kiküldött napirendet egyhangúlag elfogadta, így megkezdjük a mai napi munkánkat. Összesen két napirendi pontot fogunk tárgyalni, ahogy az előbb is mondtam.

Az első Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló T/4148. számú törvényjavaslat részletes vitája lesz. A Pénzügyminisztérium képviselőjében köszöntöm Peregi Zsolt Gergely főosztályvezető urat és munkatársait. Kérem, hogy foglalja el a helyét. *(Peregi Zsolt és munkatársai elfoglalják helyüket. - Sztojka Attila jelentkezik.)* Képviselő úr, megkérdezem, hogy milyen jogcímen kíván hozzászólni.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Elnök úr, ügyrendi javaslatom lenne.

ELNÖK: Hallgatom.

Sztojka Attila ügyrendi javaslata

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök úr, azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulnék ide, a bizottsághoz, hogy képviselőcsoportonként, illetve a független képviselők által benyújtott javaslatokat egyben, összekötve tárgyalja a bizottság, illetve ennek megfelelően elsőként a költségvetéshez érkezett módosítókat is úgyszintén képviselőcsoportonként a benyújtott módosító javaslatokat, illetve azoknak összekapcsolásával történjen meg azok tárgyalása.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Erről szavazni is fogunk majd. Ha jól értem, akkor a tárgyalás összevonására tett ön javaslatot. *(Sztojka Attila: A tárgyalásra is és a szavazásra is.)* Tehát akkor a tárgyalásra és a döntésre is magára. Teljes összevonás. Rendben van, jó, ez így pontos, hiszen az előbb ez nem hangzott el.

Természetesen tudomásul veszem, és tájékoztatom a tisztelt bizottságot, illetve javasolom, hogy először hallgassuk meg az előterjesztőt, és miután a vita első szakaszát lezártuk, akkor szavazunk majd, mielőtt megnyitnám a módosító javaslatok vitáját,

akkor szavazunk erről a kérdésről. Megfelelő lesz-e így? *(Sztojka Attila: Igen.)*
Köszönöm szépen.

Nos hát, a részletes vita első szakaszát így megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Elsőként az előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon, főosztályvezető úr, öné a szó.

PEREGI ZSOLT GERGELY főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Jó napot kívánok. A törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek. A kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette azt elő, és nyújtotta be a Magyarország 2024. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat illeszkedik a jogrendszer egységébe, ez is az Alaptörvény 36. cikkében meghatározott törvényi szinten került benyújtásra.

A törvényjavaslat megfelel a nemzetközi jogból és európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettséget nem sért, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Az IRM-rendeletet betartottuk, és azt az igazságügyi tárca is ellenőrizte a közigazgatási egyeztetések során. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető úr. Kérdezem a bizottság tagjai részéről, hogy a vita ezen szakaszában kíván-e bárki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Hozzászólási igényt nem látok, így tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a képviselői módosító javaslatok megtárgyalása következik.

Mivel tudjuk, hogy ügyrendi javaslat érkezett be a bizottság elé, ezért a határozati házszabály 107. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 19. § (1) bekezdése alapján vita nélkül fogunk dönteni. Jelzem, hogy az eljárási szabályokból következően két szavazásra lesz szükség majd a kérdésben.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy a Demokratikus Koalíció, a Jobbik és a Mi Hazánk frakciója címzett a Népjóléti Bizottsághoz módosító javaslatokat. Mielőtt elrendelem az első szavazást, megkérem az előterjesztő képviselőjét, nyilatkozzon arról, hogy van-e olyan módosító javaslat, melyet a kormány támogat. Főosztályvezető úr, öné a szó.

PEREGI ZSOLT GERGELY főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Nincs olyan módosító javaslat.

Szavazás az ügyrendi javaslatról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Így most szavazás következik. Ki az, aki a módosító javaslatok frakciók szerinti összekapcsolt tárgyalását támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Három nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nincs.

Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az ügyrendi javaslatot befogadta, és támogatja.

Tekintettel arra, hogy a bizottság az imént a módosító indítványok frakciónkénti összekapcsolt tárgyalásáról döntött, kérdezem, ki az, aki támogatja, hogy a bizottság ugyanazon képviselőcsoport által jegyzett módosító javaslatokról az összevont vitát követően egy szavazással foglaljon állást. Tehát ez az, amit pontosítottunk az előbb.

Kérdezem, hogy ki az, aki ezt támogatja. *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Három nem. Ezek szerint nulla tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a javaslatot támogatta.

**Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/4181. szám)
Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján**

Most a módosító javaslatok megtárgyalása következik. Elsőként a Demokratikus Koalíció képviselői, valamint Varga Ferenc független képviselő által benyújtott T/4181/16. számú indítvány vitáját nyitom meg.

Kérdezem a kormány képviselőjét, hogy mi az álláspontja a módosító javaslatról. Főosztályvezető úr, öné a szó.

PEREGI ZSOLT GERGELY főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): A módosító javaslatot nem támogatjuk.

Az indokolásunk igen sok tételt érint. A negatív láb érintené a rendkívüli kormányzati intézkedéseket, ez az Áht. alapján az évközben meghozott kormányzati döntésekből következő feladatok finanszírozására szolgál. A mértéke nem lehet kevesebb a kiadási főösszeg fél százalékánál. Jelenleg 220 milliárd forint a kiadási főösszeg fél százaléka. Csökkentése nem lehetséges.

A kormányzati kommunikációval kapcsolatos feladatoknak lenne még a csökkentése, ez általában a kormányzati kommunikációs feladatok ellátását veszélyeztetné. A kormányzati infokommunikációs szolgáltatások vonatkozásában forráselvonás nem valósítható meg, tekintettel arra, hogy az veszélyeztetné a kormányzati infokommunikációs szolgáltatásokkal kapcsolatos működtetési, fenntartási és fejlesztési feladatokat.

Ebből az előirányzatból kerül biztosításra a kormányzati informatikán kívül - például az ügyfélkapu is így működik - a rendvédelmi, katasztrófavédelmi szervek kommunikációját biztosító rendszerek működése is.

A Rezsivédelmi Alap az, amit még csökkenteni javasoltak. Ez jelen ismereteink szerint nem csökkenthető, mivel olyan évközi kormányzati intézkedések fedezetéül szolgál, amelyek célja és rendeltetése meghatározott, pontos mértéke azonban még nem ismert, így az átcsoportosításról csak a 2024. évi energia egységárak ismeretében lehet majd döntést hozni. Köszönöm szépen, más nincsen.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető úr. Mielőtt a vitát megnyitnám, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy természetesen a módosítókat jegyző és benyújtó minden képviselőnek lehetősége van a vitában tanácskozási joggal részt venni, így a mai ülésünkön az első napirendi pontnál Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony a DK frakciójából van jelen, ő is részt fog venni a mai vitánkban. Erről nem kell külön szavazni.

Így a vitát megnyitom. Ki kíván a módosító javaslatához hozzászólni? A kormánypártok részéről nem látok hozzászólási szándékot, egyelőre az ellenzék részéről sem.

Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak. Képviselő asszony, öné a szó.

Gy. Németh Erzsébet bevezetője

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK), előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon örülök annak, hogy itt, a bizottság előtt is el tudom azt mondani, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja miért gondolta úgy, hogy egy ilyen nagy és átfogó módosító indítványt nyújt be a 2024. évi költségvetéshez.

Örültem volna, hogyha főosztályvezető úr kitér akkor, amikor a DK módosítójavaslat-csomagjáról beszélt, például a taóra is. Ha a kommunikációs feladatok teljesítését veszélyezteti az, hogy mondjuk a nyugdíjasoknak adunk plusz

nyugdíjmelést, illetve nyugdíjkorrekciót, akkor nem tudom, hogy esetleg a taót, illetve ezeket a látványsportágakat ugyanígy veszélyeztetné-e. Persze, ez csak egy kis szurkapiszka volt az elején az én részemről.

Azt viszont komolyan úgy gondolom, hogy azzal, hogy a főosztályvezető úr azt elismerte, hogy a 2024-re vonatkozó Rezsivédelmi Alapból '23. június 20-án nem lehet tudni, hogy mennyire lesz majd szükség, hiszen nem ismerhetőek az energiaárak, akkor azt gondolom, hogy ezzel a mondatával főosztályvezető úr elismerte azt, hogy egyáltalán nem megalapozott ez a 2024. évi költségvetés.

Ha tehát egy ilyen lábat '23 júniusában teljesen jogosan nem lehet látni, hogy milyenek lesznek az energiaárak jövőre, akkor azt gondolom, hogy ez a teljes költségvetés megalapozottságnak a hiányát nagymértékben felveti.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ez akár azt is indokolná, főosztályvezető úrnak ez a mondata, hogy a teljes költségvetést a kormány visszavonja, és valamikor év vége felé úgy, ahogy egyébként normális országokban szokták, akkor kerüljön újra vissza az Országgyűlés elé.

És akkor most részletesen a módosító indítványainkról. A DK alternatív költségvetése egyrészt egy jelentősebb nyugdíjmelést, illetve nyugdíjkorrekciót tartalmaz. Tartalmaz ez a csomag létszámfejlesztési lehetőséget a szociális szektorban, az egészségügyi szektorban, hiszen itt nem újkeletű az, hogy az alacsony fizetések miatt nagyon sokan elhagyják a pályát, kevés pályakezdő fiatal van, és emiatt a munkaerőhiány egyre jelentősebb probléma.

Emellett az ágazatok állami támogatása évek óta nagyon alacsony, ez pedig meg is látszik a szolgáltatások színvonalán, illetve a bérezésen.

A szociális és egészségügyi ellátás feltételeinek biztosítása, a szociális és egészségügyi szektor dolgozóinak anyagi és társadalmi megbecsülése érdekében 234 milliárd forintot csoportosítanánk át, és hogy ez mennyire megalapozott, kedves fideszes képviselőtársaim, bocsánat, kormánypárti, tehát fideszes és KDNP-s kormánypárti képviselőtársaim, arra szeretnék önöknek néhány számot elmondani.

2010-ben az egészségügyi kiadások akkori GDP-arányos százaléka 52 százalék volt, ez 2019-re 4 százalékra csökkent. A szociális célú GDP-kiadások 2010-ben 17,5 százalékról 2019-re 12,5 százalékra csökkentek, és ezen belül a nyugdíjakra 2010-ben évi 10 százalék jutott, ehelyett most mindösszesen 7,5 százalék tükröződik.

És ami nagyon fontos egy európai uniós ország esetén, azt gondolom, hogy figyelniünk kell arra, hogy a mi költségvetésünkben elköltött, humánterületekre, jóléti kiadásokra elköltött összegek hogyan aránylanak az uniós átlagokhoz, ez pedig azt mutatja, hogy az elmúlt 12 évben markánsan távolodtunk a uniós átlagtól. Ma az uniós átlagnak kétharmadát költjük GDP-arányosan erre a területre.

Azt gondolom, hogy egy olyan országban, ahol a humánszektorok és a humánterületek kiemelten fontosak kellenének hogy legyenek, ez egészen egyszerűen megengedhetetlen.

A nyugdíjasok társadalmi megbecsülésére mintegy 600 milliárd forintot szeretnék átcsoportosítani. Azt gondoljuk, hogy itt egy korrekt nyugdíjszámításnak és –kifizetésnek kell lennie. Ez egy össztársadalmi érdek lenne az ország számára, és a nyugdíjak elértéktelenedését kellene akár ebből a 600 milliárd forintból is megakadályozni.

A családi pótlékot duplájára emelni javasolja a módosítónk. Erre 341 milliárdot szeretnénk költeni. Szintén problémának tartjuk, hogy a meddősségi kezelések, eljárások finanszírozására és létfontosságú védőoltások fedezetére is legyen a költségvetésben forrás, éppen ezért javasoljuk mind a kettőt forrásbővítéssel kezelni.

Azt gondolom, hogy a legfőbb forrásoldalnak a költségvetés tartalékát jelöltük meg, de emellett megjelölte a képviselőcsoport a Paks II-t, illetve a Mészáros Lőrinc

féle autópálya-koncesszióra költött jövő évi forrásokat is, és ahogy már említettem, a taóból szeretnék 80 milliárd forintot egészségügyi, szociális és jóléti kiadásokra átcsoportosítani.

A DK véleménye szerint sokkal jobb helyen van ez a pénz az embereknél, legyenek akár nyugdíjasok, akár gyerekeket nevelő családok, akár a szociális ágazatban dolgozók. Azt gondolom, hogy mára teljesen egyértelmű és világos lett az, hogy azok a szektorok, azok az ágazatok, ahol olyan szolgáltatást és ellátást kellene nyújtani a magyar embereknek, ami megfelelő és tényleg egy európai országhoz méltó, az egészen egyszerűen az elmúlt tizenhárom évben teljes mértékben kivéreztetett, és teljes mértékben lepusztított.

Mondtam már azt hiszem, ezen a bizottsági ülésen önöknek, kedves kormánypárti képviselőtársaim, akik közül jó néhányat egyéniben választottak meg, hogy nem hiszem el, hogy önöket nem keresik meg az emberek, nem keresik meg a választókerületükben a választópolgárok, és nem mondják el, nem panaszkodnak arra, hogy milyen körülmények között és mennyi pénzből kell megélniük.

Én nagyon bízom abban, és remélem, hogy még ebben a ciklusban lesz arra alkalom az ország házában, hogy önök felvállalják ezt, és végre tényleg azért fognak dolgozni, hogy azoknak a választópolgároknak, azoknak az embereknek a problémáin segítsenek, akik egyébként megválasztottak minket ide. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. A kormánypártok részéről nem látok hozzászólási igényt. Szabó Tímea és Komáromi alelnök úr is egyszerre jelentkezett, de Szabó Tímea képviselő asszony, öné a szó.

Hozzászólások

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Én rövid leszek. Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen a Párbeszéd-Zöldek támogatja a DK módosító csomagját, és szeretnék ahhoz a részhez csatlakozni, amelyik részünkről is a döbbenetet fejezi ki, hogy elhangozhat olyan mondat egy válság közepén a kormányzat részéről, hogy a kormányzati kommunikációt bármi veszélyezteti.

Melyik részét? A háborús propagandaplakátokat, a Rogán propagandát, az uszítást, a gyűlöletkeltést, azt a sorozatos hazugságot, amit jó sok száz milliárdból finanszíroznak? Vagy melyik részét veszélyezteti akkor, amikor a DK képviselőcsoportja mondjuk a nyugdíjmelésre szeretné ezt szólni?

Tehát önök tényleg azt gondolják, hogy a kormányzati kommunikáció fontosabb, mint a nyugdíjmelés, vagy pedig ezt hogy kell pontosan érteni?

És csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném megjegyezni, hogy azt sem értem továbbra sem - erről nem a főosztályvezető úr tehet -, de régen szokás volt legalább államtitkári vagy helyettes államtitkári szinten megjeleníteni egy költségvetési vitában, ugyanis ők képviselik a kormány politikai álláspontját.

Nyilvánvalóan egy főosztályvezető nincs abban a helyzetben, hogy politikai álláspontot fejtsen ki. Márpedig egy költségvetésben a döntések, hogy egy kormány mennyi pénzt milyen területre szán, az bizony kőkeményen politikai és értékválasztási döntés, és nem egy végrehajtási döntés.

Ez egy olyan típusú döntés, hogy kinek mi a fontos egy kormányban. Ha a kormánynak az a fontos, hogy több száz milliárd forintot kormányzati kommunikációra és infokommunikációra költsön, meg ami az én egyik kedvenc tétel, 3 milliárd forintot közösségi bormarketingre, az egy politikai döntés kérdése.

Ezért szeretném újra azt kikérni a bizottság nevében, hogy a kormány most már arra sem hajlandó, hogy politikai szinten képviseltesse magát. Arról már lemondunk,

hogy miniszteri, hiszen már nincs is szociális vagy egészségügyért felelős miniszter gyakorlatilag külön a kormányban, már mindent a BM alá pakoltak, de legalább egy szakállamtitkári vagy helyettes államtitkári szinten igenis illene megjelennie a kormánynak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormánypártok részéről Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Az ember próbál egy kicsit higgadtan és nyugodtabban reagálni azokra a nem éppen méltó hozzászólásokra és észrevételekre és minősítésekre, amelyeket az ellenzéki képviselők... *(Szabó Tímea közbeszól.)* Parancsoljon... Engem úgy neveltek, hogy meghallgatom a másikat, és hogyha van reakciója, akkor természetesen van... *(Szabó Tímea ismét közbeszól.)*

ELNÖK: Kérem, hogy a személyes beszélgetéseiket ne itt folytassák le, képviselő úr!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Gondolom, ez a képviselő asszonyra vonatkozik.

ELNÖK: Ez mindenkire vonatkozik. Folytassa a hozzászólását a témában.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Szóval az embernek kellő türelemmel kell viselnie, amikor minősítik olyan személyek, akik, jól tudjuk, hogy a 2010 előtti időszakban milyen fajta döntéseket hoztak akár a nyugdíjasokat illetően, akár a szociális ágazatot illetően.

De mégis, hogyha vissza kell terelnünk a szót, bár itt igyekeznek politikai dolgokat előhozni és politikai célzásokat tenni, de mégis azt gondolom, és talán még egyet is értek azzal Szabó Tímea képviselőtársam hozzászólásából, hogy értékvalasztási döntések történnek egy költségvetés vonatkozásában. Ezzel teljesen egyetérthetünk.

A mi értékünk a nyugdíjasok megvédése, Magyarország stabilitásának biztosítása és a családtámogatási rendszerünk továbbvitele. És önök azt mondják, hogy a szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokra fordított összegeket önök keveslik, vagy adott esetben azt mondják, hogy nem kellő forrást fordítunk rá.

Nos, van egy ebből a szempontból meghatározó adat. Ez pedig az Eurostat adata, ami a napokban jött ki, bizonyára önök is ismerik. Az Eurostat adatai szerint Magyarország vonatkozásában 2015-ben, ugye, 30,6 százalékos volt a szegénység vagy társadalmi kirekesztés kockázatában élők aránya. Ehhez képest ez '22-re 18,4 százalékra csökkent. És hogyha az egész kormányzati időszakot nézzük, ami nagyjából 13 évet jelent, akkor egyértelművé kell tenni, hogy egymillió fővel csökkent a szegénységben élők száma Magyarországon.

Ez nyilván nem azt jelenti hogy hátradőlhetünk, és nem is dőlünk hátra, ugyanakkor az enyhén szólva is alságosnak minősíthető, hogy az az eszközrendszer és az a fajta szakpolitikai intézkedéscsomag, amely eredményezi a szegénységben élők számának drasztikus csökkenését, és ma ott tartunk, hogy európai viszonylatban is az európai átlag alatt van Magyarországon a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők aránya, ez önmagában is azt bizonyítja, hogy a kormányzati intézkedések jó irányba terelik az ez elleni küzdelmet.

Éppen ezért fontos, hogyha a szociális és gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokra fordított forrásokat megnézzük a '23-as évhez képest, és ha nem pontos, akkor majd nyilván a főosztályvezető úr kiegészít, de 84,8 milliárd forinttal több fordítódik erre a tételre.

És ha a '10-es állapotot nézzük, amikor kormányváltás történt ebben az országban, akkor 2010-ben 325,2 milliárd forintot fordítottak erre, most 349 százalékkal többet.

Úgyhogy ez is azt mutatja, hogy a téma nem kérdés, hogy a kormányzatnak és ebből a szempontból a kormányzó pártnak mennyire fontos lehet, így ezt a munkát folytatjuk, annál is inkább, mert a szegénység elleni küzdelem mutatói egyértelműen azt bizonyítják, hogy az eszközeink és az a szakpolitikai intézkedéscsomag, amit mi elindítottunk, hatékony. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Az ellenzék részéről dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én igazából rutintalan vagyok az egészségügyi költségvetés vitájában, annyi anyagból dolgozni, amennyi számot látunk ebből.

Mire gondolok? Gyakorlatilag csak a főrovatösszegek vannak bent, és ebből egyszerűen nem tudom - és ezeket megkérdeztem a plenáris ülésen, de nem kaptam rájuk választ, úgyhogy most itt van főosztályvezető úr, hátha el tudja nekem ezt mondani -, hogy a '23-24-es számok összevetéséből nem derül ki, hogy a szöveges részben leírt, egyébként támogatható célokat milyen fedezetből fogják megcsinálni.

Egy példa. A háziorvosi rovatban tulajdonképpen benne szerepel az ügyeleti szolgálat is, ami gondolom én - de nincs rá vonatkozóan semmi -, átkerül a mentőszolgálati rovatba, mert '24-ben ők fogják csinálni az egész ügyeleti rendszert.

Most valószínűleg mégis itt szerepel, mert annyival nem lett kevesebb a háziorvosi rendszer, viszont azt az összesen 1 milliárd forintot nem látom, hogy például akár csak a háziorvosi asszisztenseknek, ápolóknak a bérnövekedését vagy pedig a háziorvosi rendelőknek a rezsimegkedését szolgálná.

Azt sem tudjuk egyébként, mert nem szerepel ezekben a kimutatásokban, hogy ezek a rovatok változatlanok, vagy pedig meg fognak változni. De ami a legfeltűnőbb volt - és ezt egyébként Kovács Árpád elnök úr is szóvá tette a plenáris ülésen -, hogy az egységes összevont szakellátás összege 34 milliárd forinttal kevesebb, mint a 2023-asé, mert a költségvetési, nem tudom milyen KEF-nek rövidített grémium csinálja a Pénzügyminisztérium rovatán belül.

De megint csak nincs meg, hogy a 34 milliárd hogy aránylik a 148 milliárdhoz, amiben ennek a szervezetnek a működtetési összege szerepel a Pénzügyminisztérium rovatában. De az, hogy nominálisan kevesebb az összevont szakellátás összege, az még azt is jelentheti, hogy a kórházakból a járóbetegre van átcsoportosítva, de ezt sem lehet igazán tudni, mert még ez a rovat sincs meghatározva.

Tehát borzasztó nehéz az embernek végiggondolni egy egészségügyi rendszer működtetésére vonatkozó tulajdonképpen pénzügyi alapokat úgy, hogy igazából csak a legdurvább sarokszámokat ismerjük.

Ugyanígy a finanszírozási rendszer átalakítása és támogatása 31 milliárd forintja mögé nincs odatéve, hogy milyen típusú, mert a szöveges részben egyébként ezt le lehetett volna írni, hogy milyen szempontok alapján történik ez az átalakítás, amire egyébként már évek, lassan azt mondom, hogy évtizedek óta szükség lenne, de igazából nem látszik.

Az, hogy a mentés megintcsak forintra ugyanannyi, mint a 2023-as, ott az üzemanyagár-emelkedéstől a dolgozói béremelésig olyan tételek vannak, ami minden nap látszik, és egyébként a betegszállításnál látszik is a rezsimegkedés fedezete. Tehát hogy az egyiknél látjuk, a másiknál miért nem látjuk, ezt annyira jó lenne tudni - és

nem hiszem, hogy egyedül vagyok ezzel, aki a költségvetést végigolvasta, hogy ilyen kérdések merülnek föl.

A következő ugyanez a dolog, hogy országszerte probléma van a laboratóriumi ellátással. Nincs olyan megye, nincs olyan intézmény, ahol nincsenek hónapos, most már lassan féléves várólisták, és nincsen olyan intézmény, aki nem kezdi el szűkíteni például a házi orvosoknak a laborvizsgálatokra vonatkozó kéréseit. És forintra ugyanannyi a költségvetési keret a laboratóriumi ellátásra, mint az idei évben.

Tehát ezek a dolgok számomra megfoghatatlanok, és nagyon szeretném, ha még a szavazás előtt ezekre legalább valamiféle magyarázatot kapnánk, mert én nem látom biztosítva az E Alap jövő évi működését ezekkel a számokkal.

A védőoltásokkal kapcsolatosan szeretném aláhúzni, hogy ebben is vártam egy szöveges indoklást, ugyanis az utóbbi években a meningococcus és a pneumococcus fertőzések dinamikája és ezeknek az oltóanyagoknak a rettenetesen magas térítési díja egész rétegeket zár ki abból, hogy korrekt védekezést tudjunk ez ügyben végezni, és itt mondjuk ezeknek a védőoltásoknak a közbeszerzése olyan feladat, amit már el kellene kezdeni, hogyha a jövő szezonnra akarunk komolyan gondolkodni ebben.

És hogy hány állampolgárt kellene beoltani, hány gyereket, hány nyugdíjaskorút kellene beoltani, ennek felmérésére is mindenképpen szükség lenne, de nagyjából azt az összeget terveztük be, illetve javasoltuk betervezni, ami ennek a két rétegnek az országszerte nem kötelező védőoltás kapcsán az ellátásához szükséges lenne szakmailag mindenképpen. Körülbelül ennyi egyelőre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Teljesen természetes, hogy egy ellenzéki képviselő, DK-s képviselő a költségvetést másként látja, másként ítéli meg, és különösen örülünk, hogy hozzászolt. Régóta küszködünk már egymás ellen a fővárostól kezdve a parlamenten keresztül. *(Gy. Németh Erzsébet: Küszködünk, képviselő úr? Küzdünk.)*

Azt tudom mondani, hogy ez a fajta... A költségvetésben az ellenzéknek mindig könnyű szerepe van, annyit kell tudni csak a matematikából, hogy minden számnál van nagyobb, és akármennyit ígérünk, eggyel nagyobbat fog mondani.

Nyilvánvalóan az a felelőssége, ami egy kormánypártnak nincs, az nincs meg az ellenzéknek. *(Gy. Németh Erzsébet: A kormánypártnak nincs?)* A kormánypártnak van felelőssége, az ellenzéknek nincs meg. Köszönöm szépen a kijavítást.

De természetesen volt időszak, amikor a DK-vezette kormány hatalmon volt, és példát mutatott arra, hogy hogyan is kell kormányozni, hogyan is kell kinéznie egy költségvetésnek. *(Dr. Komáromi Zoltán: A DK nem volt kormányon.)*

Ugye, MSZP, DK egy brigád, van most már fantompárt is, ami őket támogatja, a Párbeszéd. Tagság ugyan nincs, de néhány képviselője talán létezik. *(Szabó Tímea közbeszól.)* Térjünk az adósságra! *(Az elnök felé fordulva:)* Legyen olyan kedves rendet teremteni. Folytathatom?

ELNÖK: Hallgatjuk, alelnök úr. Eddig is folytathatta volna.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ha nem a piacon vagyunk, akkor könnyen beszélek. Szóba került, hogy az adósságállomány csökkentése fontos feladata a kormánynak, 66,7 százalék lesz majd 2024 végére, azért azt nem szabad elfelejteni, hogy az MSZP-kormányzat idején ez meghaladta a 87-88 százalékot, maholnap kezelhetetlen volt, és egy adósságspirálba került az ország.

De nemcsak az önkormányzatok adóssága volt nagyon jellegzetes, több mint 1000, 1300-1400 milliárd körül volt, a Fidesz-kormányzatnak kellett onnan kimenteni az önkormányzatokat, nem beszélve a devizaadósságról, amibe szintén önök vitték bele az embereket (*Dr. Komáromi Zoltán: A Fidesz-kormány miatt jutott oda.*), és amelynek eredményeként nagyon sok család került nagyon-nagyon nehéz helyzetbe.

Tudom, majd azt fogja mondani, önök népszerűsítették, és tették könnyűvé a devizahitel felvételét. A könnyítés az önök felelőssége.

Nyilvánvaló, ezek azt jelzik, hogy az a kormányzás, amit önök csináltak, kórházak bezárásával járt, több ezer egészségügyi dolgozó elküldésével járt, a dolgozók 13. havi fizetésének az elvételével járt. Több ezer kórházi ágy megszüntetésével járt, tehát valóban leépülés történt, valóban leépülés történt.

Az embereknek fizetni kellett az ellátásért, és az azt követően végzett vizsgálatok - a vizitdíj bevezetésével - (*Dr. Komáromi Zoltán: 300 forint!*) egyértelműen igazolták, hogy nagyon sokan ezért nem fordultak orvoshoz, és lényegesen romlott Magyarország egészségügyi állapota. Ez szintén tény.

És hogyha megnézzük a mostani költségvetést, válaszolnék képviselőtársam laboratóriumokra vonatkozó megjegyzésére. Biztos, hogy igaz, amit mond, de azt ne felejtse el, hogy a laborkapacitás Magyarországon többszörös, arra szükség lehet, tehát itt valami rendezésre van szükség, mert ekkora laborkapacitás, ekkora rendezetlenség, versengés az önkormányzatok között többletkapacitást hozott létre, és ezt valamilyen formában rendezni kell. Ez is elindult.

Néhány adat, ugye, ami fontos a következő évi költségvetéshez. 2010-ben 1470 milliárd volt rá - 13 éve -, 2670 milliárd volt a költségvetés ebben az évben, és 3200 milliárd lesz az egészségügyi ágazat költségvetése; 420 milliárddal több mint az elmúlt esztendőben. Ez egy óriási, nagy előrelépés.

Közvetlenül a gyógyító-megelőző kassza 2552 milliárd lesz most, ez 10,4 százalékkal magasabb, mint '23-ban. Tehát jelentős fejlesztés van. Miközben egy sokkal nehezebb gazdasági helyzetben van a világ, Európa, Magyarország, mint voltak 2008-ban önök. Ehhez képest - ez nem az én véleményem, ez a nemzetközi szakemberek véleménye - ebben a helyzetben is olyan költségvetést tudunk produkálni, amely a legfőbb értékeket megőrizte, és meg is őrzi.

A béremelés is szóba került. Míg 2010-ben egy kezdő orvos fizetése 129 500 forint volt, 2023 januárjában ez 687 ezer. És ha egy 41 éves dolgozó orvos fizetéséről beszélünk: az az önök idejében 262 345 forint volt, most pedig 2 millió 380 ezer forint. Tehát a látványos bérrendezés az egészségügyben megtörtént.

Beszéljünk az ápolókról és a kiegészítő személyzetről! Náluk is jelentős béremelés indult el, és zajlik továbbra is. Ez év július 1-je és '24 márciusa között mintegy 41 százalékos béremelés fog megtörténni, és már az előző időszakban is történt béremelés.

Orvosok elvándorlása. Az elmúlt év volt az első olyan év, amikor több orvos jött vissza, mint ahány elment. Nyilvánvalóan az ellenzéki oldalon van olyan képviselő, aki abból csinált üzletet, hogy orvosokat exportáljon Magyarországról - nem szerencsés dolog -, de nyilvánvalóan üzleti szempontból megfelelő. Hozzáteszem egyébként, hogy van egy mozgás a világban, hogy Keletről Nyugatra, Nyugatról meg még nyugatabbra mennek az orvosok.

Nem véletlen, hogy ezt a mozgást érzékelte az Európai Unió is, és amikor csatlakoztunk, akkor jelezték, hogy csak Magyarországról 5000 orvost szeretnének majd Nyugat-Európába vinni.

Ennyit nem sikerült, de valamennyit igen, és elindult a visszaáramlás. Nyugodtan merem mondani, hogy az idős orvosoknak az állami bérezése versenyképes, majdnem versenyképes a jelenlegi nyugat-európai orvosok bérével. Majdnem versenyképes. A megélhetési költségek persze sokkal jobbak.

Mintegy 8045 orvos az, aki ösztöndíjat kért Magyarországon az egyetemi tanulmányai során, ez a végzetek 91 százaléka. Gyakorlatilag 143 fő, még 2 százalék sincs, aki visszaadta, hogy nem kér ebből az ösztöndíjból, olyan szintű korlátozásnak tartja ezt.

Mindezek alapján a költségvetés fő irányszámai egyértelműen azt mutatják, hogy stabilitást akarnak biztosítani éppen a legszegényebbek és a magyar lakosság részére, az egészségügyi ellátás terén pedig az egészségügyi ellátás színvonalát igyekeznek fenntartani.

Hogy kritikákat fogalmaznak meg; van jogos kritika! Nincs tökéletes egészségügyi ellátás. És én még azt is elfogadom, hogy néhány kritikával még lehet, hogy én is egyetértek, sőt, egyetértek.

De tudomásul kell venni, hogy amit örököltünk, és amilyen a világgazdaság, ahhoz képest látványos fejlődés van a magyar egészségügyben, és jócskán van előrelépési lehetőség, és ezzel élni kell, de a jelenlegi körülmények között erején felül teljesít a kormányzat, és az erején felül tesz forrásokat a gyógyító-megelőző ellátásba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársak! Pesti Imre képviselő úr szavaira szeretnék reagálni. Az utolsó mondatainak egyike volt, hogy a legszegényebbek részére stabilitást biztosít a költségvetés, vagy valami ilyesmi.

Ne haragudjon, képviselő úr, de tudja, hogy mekkora nálunk az infláció? Tudja, hogy az az orbáni infláció, ami nálunk még májusban is 21,9 százalék volt, az a körülöttünk lévő országokban vagy az eurózónában mennyi?

Ennél jóval alacsonyabb. Az eurózónában például éppen a negyedrésze. De nyilván önök erre azt mondják, hogy a háború meg a szankciók, de a számok és a tények nem ezt mutatják.

Ami viszont a költségvetést illeti. Nem látom azt, hogy önök az önök által a háttérben meghúzó háború és szankciók áldozatait vagy a szerintünk az orbáni infláció áldozatait, véleményem szerint a végkifejlet szempontjából, miszerint a mai gazdasági helyzetnek a szegények isszák meg a legjobban a levét, ennek nincs jelentősége, mert önök vannak 13 éve kormányon, önök kormányoznak korlátlan hatalommal, és önöknek kell megoldani ezt a problémát. Önöké ennek a felelősége. Nem az ellenzéki, nem azoké a képviselőké, akik itt ülnek, hanem az önöké. 13 éve kétharmaddal kormányoznak!

Ehhez képest nemhogy segítenék a szegényeket, hanem gyakorlatilag az oké, hogy végighazudták a mögöttünk álló választást, és teljesen mást csinálnak, mint amit csináltak a kampányban, mióta újra kétharmaduk van, és újra megválasztották önöket, azóta gyakorlatilag rezsicsökkentést törölnék el, adókat emelnek.

Csak most hogy épp két példát mondjak, ugye. A jövedéki adó emelése a benzinnél, amire azt mondják, hogy ja, hát az Európai Unió! Érdekes, ebben nem tudnak szembemenni az Európai Unióval, vagy például megadóztatják a megtakarításokat, de ami még ennél is érdekesebb: néhány perccel azelőtt, mielőtt megérkeztem, a Vállalkozásfejlesztési Bizottság ülésének éppen vége lett, és az önök képviselőtársa, Tasó László képviselő úr azt mondta, hogy az előttünk fekvő költségvetés ezer sebből vérzik.

Érdeklődni szeretnék, hogy egyetértene-e a képviselőtársukkal e tekintetben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Varga Ferenc képviselő úrnak ismételten felolvassám azokat az Eurostat-adatokat, amelyeket valószínűleg nem hallott – mivel késett, egy másik bizottságból érkezett, azt tetszett mondani -, tehát hogy a szegénység elleni küzdelemmel hogyan is áll Magyarország. Bizonyára ön is tudja, hogy a kormányváltás óta egymillió fővel csökkent a szegénységben élők száma. De ez a tendencia hál' istennek nem állt meg. A helyzet az az, hogy 2015-ben a magyar lakosságban a súlyos anyagi és szociális nélkülözésben élők aránya 24 százalék volt. '22-ben ez a szám 9,1 százalékra csökkent.

Tehát az a tendencia, amit 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormányzat szisztematikusan folytat, és azt a célját, hogy a szegénységet olyan leküzdendő szereplőnek tartja, amivel szembe kell menni, szemben mondjuk a 2010 előtti időszaknál, ahol hosszasan lehetne sorolni, hogy milyen káros tevékenységeket folytattak, amikor egyértelmű volt, hogy a munkanélküliség gyakorlatilag egeket dönt, és ezzel szemben önök, többek között ön olyan tényeket igyekszik ferdíteni a hozzászólásával, amely a valóságtól nagyon-nagyon messze van.

Tessék megnézni a KSH és az Eurostat adatait, képviselő úr, és akkor az alapján nyugodtan vitába szállhat, ha azt megalapozottnak gondolja. Én azt gondolom, hogy az ön hozzászólása, amely a költségvetésre irányul, nem volt megalapozott. A számok teljesen mást mutatnak, sőt az élethelyzet is azt mutatja, hogy ebben az országban soha ennyien nem dolgoztak, mint a rendszerváltás óta.

Az, hogy az önök szakpolitikai gondolkodása alapvetően a segélyalapú társadalom megteremtésében nyilvánult meg, azt jelentette, hogy az emberek kiszolgáltatottságát szándékosan akarták fenntartani.

Ezzel szemben a konzervatív szociálpolitika vagy a szegénység elleni küzdelem egyértelműen a munkaalapú társadalom létrehozásáért küzd és tesz, és az adatok egyértelműen azt bizonyítják, hogy ez az eszközrendszer, ezek az intézkedések, amelyeket hoztunk az elmúlt időszakban, meghozta a kívánt eredményt. Ezt kell folytatni.

Én azt javaslom, hogy ennek megfelelően a költségvetést figyelembe véve, hogy a védelem költségvetése, és az nem lehet kérdés, hogy ebben az európai, sőt, világviszonylatban is nagyon átalakuló világban rendkívül fontos a védelem, valamint az elért eredmények megőrzése, ennek megfelelően kell tervezni. Soha nem lehet megengedni azt, amit a baloldali kormányzások idején. Sajnálatosan az államadósság mértéke egeket döntött, és majdnem ott tartottunk, hogy államcsődig vezették az országot.

Az nem lehet politikai kérdéskör, hogy az ország stabilitását minden körülmények között fenn kell tartani, akár egy költségvetés tárgyalásánál vagy egy költségvetés elfogadásánál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Gy. Németh Erzsébetet láttam jelentkezni. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* Gy. Németh Erzsébet, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK), előterjesztő: Köszönöm szépen. Én csak tanácskozási jogú meghívott vagyok, tehát nem tudtam, hogy én jövök, de köszönöm szépen elnök úr.

Azt azért hadd mondjam Sztojka képviselő úrnak, hogy soha nem gondoltam volna, hogy egy országgyűlési, parlamenti bizottság vitájában én fogok Farkas Flórián

volt roma képviselőre, akkori frakciótársára hivatkozni. *(Sztójka Attila: Elég gyenge érv, de tessék mondani!)* Hogy volt ez, elnök úr? Hogy volt? *(Sztójka Attila: Tetszik látni, mi van ideírva?)*

ELNÖK: Képviselő úr, legyen szíves!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK), előterjesztő: Igen, látom. Azért mondom, hogy nem gondoltam én ebben a vitában, amit önnel, Sztójka képviselő úr, folytatunk, én Farkas Flóriánra fogok hivatkozni, aki ma azt mondja, hogy iszonyatos a romáknál a munkanélküliség, és talán nem a keleti országokból kellene vendégmunkásokat toborozni, hanem például a romák munkához juttatását megoldani. Ezt csak így az elejére.

És még egy dolgot hadd mondjak önnek! Varga Ferenc képviselőtársam teljesen egyértelműen látja a költségvetés számait, lévén közigazdász. Azt nem tudom, hogy önnek pontosan mi a szakmája, ha közigazdász, akkor nyilván ön is ugyanilyen jól látja ezeket a számokat. *(Sztójka Attila: Nem vagyok közigazdász.)* Nem közigazdász.

Tehát akkor én ebben az esetben inkább hiszek Varga képviselő úrnak. Ha megengedik, néhány szóban... *(Sztójka Attila: Én a számoknak, képviselő asszony.)*

Elnök úr, nálam még a szó?

ELNÖK: Igen. Igen, hallgatom.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK), előterjesztő: Köszönöm. Akkor Sztójka képviselő úr első hozzászólására: szóval, én azt gondolom, hogy akkor, amikor ön ezt az egy adatot vagy egy szeletet veszi ki az Eurostat statisztikájából, azzal nem tudja azt cáfolni, amit én viszont szintén európai uniós statisztikákra alapozva mondtam, ez pedig azt jelenti, hogy az önök kormányzása alatt a szociális célú kiadások a GDP arányában nézve 17,5 százalékról 12,5 százalékra csökkentek.

Lehet itt a nominális összegekkel variálni, de azért ez az 5 százalékos csökkenés, azt gondolom, elég jelentős, és elég beszédes. És ne felejtjük el már azt az inflációt, amivel szembenézünk 2021 év vége fele óta, és 2022-ben, illetve most, 2023 első öt hónapjában.

Teljesen egyértelmű, hogy az uniós ráfordítások kétharmadát fordítja GDP-arányosan a magyar állam a szociális és a jóléti kiadásokra. Tehát lehet itt bűvészkedni a számokkal - Pesti képviselő úrnak is mondom -, lehet összehasonlítani itt mindenfélét, de azért ezek nagyon beszédes számok, és nagy valószínűséggel jobban összehasonlíthatók, mint egy 2010-es nominális érték, meg egy 2023-as másik nominális szám.

Azt mondja Pesti képviselő úr, hogy fizetni kellett 2010 előtt az egészségügyi ellátásokért. Szerintem ma boldogan fizetne mindenki 300 forintot egy-egy orvosi vizitért vagy egy orvos-beteg találkozásért, és nem pedig arról lenne szó, hogy egyébként az egészségügyre Magyarországon fordított összes pénznek, összes forrásnak a harmadát magánzsebből, az adózott jövedelmükből vagy a nyugdíjükből viszik a betegek a magánellátásba.

Én azt gondolom, hogy orvosként különösen nagy felelőssége van annak, aki azt mondja, hogy az egészségügy jó pályán van, és jó úton halad, mert egészen egyszerűen a tapasztalatok nem ezt mutatják.

Szintén arról is beszélt Pesti képviselő úr, hogy az előző, 2010-es kormányok mit tettek, mit vettek el. Képviselő Úr! Hétszer volt 13. havi nyugdíjkifizetés 2010 előtt, 2010-2023 között pontosan kétszer.

Lehet itt bármit mondani, lehet itt bűvészkedni, én azt gondolom, hogy igazából a nyugdíjasok megbecsüléséért az előző kormányok sokkal többet tettek. Azt is felelősséggel ki merem jelenteni, hogy önök a saját törvényeiket nem tartják be, már ami az éves nyugdíjemelést és az éves évközi nyugdíjkorrekciót illeti.

Önök azt ígérték 2012-ben, amikor átálltak a vegyes indexálásról a inflációkövető nyugdíjmelésre, hogy megőrzik a nyugdíjak vásárlóértékét, vagyis legalább inflációval egyező szinten emelik.

Ha ez igaz lenne, képviselő úr, akkor most az átlagnyugdíj 2023-ban a 15 százalékos januári emelés után nem 208 ezer forint lenne, hanem 264 ezer forint. És most már eltelt 5 és fél hónap, de megkockáztatom, 6 hónap fog eltelni, a június is, hogy még mindig 20 százalék fölött lesz az infláció, a nyugdíjasok pedig összesen 15 százalék emelést kaptak. Na, ezt szeretnénk mi a módosítókban korrigálni.

És akkor, amikor Sztojka képviselő úr arról beszél, hogy a szegényeket és a mélyszegénységben élőket támogatják, akkor nem tudom, hogy tud a lelkiismeretében elszámolni azzal a ténnyel, hogy 2008 óta a családi pótlékot önök egy fillérrel nem emelték.

Ha tud ilyen települést, ha tud ilyen falut nekem mutatni, akkor menjünk el, szívesen beültetem az autómba vagy beülök az önébe, és elmegyek önnel, mutassa meg nekem, hogy mondjuk akár Szabolcsban, akár Borsodban, a szegényebb vidékeken hány százaléka tudja a falu dolgozóképes lakosságának igénybe venni a bérek után, illetve a jövedelmek után járó családi adókedvezményt. Nagyon kíváncsi lennék egy ilyenre, hogy vannak-e ilyen települések az ön ismeretségi körében.

Elhangzott itt az, hogy az önkormányzati hitelállományt, ugye, 2010 előtt elengedte az akkori kormány, illetve önöknek kellett 2010 után ezt konszolidálni.

Pesti képviselő úr, én akkor az Önkormányzati Bizottságot vezettem itt, az ország házában, amikor az egyik megyei közgyűlési képviselőtársam, fideszes képviselőtársam fölállt, és nagy boldogan mondta, hogy veszik föl egyébként a hitelt a megyei önkormányzat részére, és utána majd teszik be különböző kötvényekbe.

Na, ezeket kellett önöknek elsősorban 2010 után kimenteni, és amit meg azóta tesznek az önkormányzatokkal, az egészen elképesztő, ne haragudjon. Szerintem nincs ma olyan tisztességes polgármester, aki ha komolyan kellene válaszolni egy kérdésre, akkor azt mondaná, hogy igen, az önkormányzati finanszírozás, legyen ez kistélepülés, legyen ez város, megyei jogú város, nota bene, Budapest, hogy ott az önkormányzati finanszírozás rendben van.

Nincs rendben. És én nagyon örülök annak, hogy az egészségügyi dolgozók közül az orvosok bére ilyen jelentősen megemelkedett, ezt elismerem, és azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos tevékenység vagy cselekedet volt a kormányzattól, de tudja, ott vannak még az egészségügyi dolgozók, értem, hogy nekik is be van ígérve jövő márciusig a 40 százalékos emelés.

Zárójelet nyitok: majd akkor azt azért egy kicsit korrigáljuk az addig elkövetett inflációval, de mi van a szociális ágazatban dolgozókkal? Ma a szociális ágazatban dolgozók döntő többségének ki kell egészíteni pótlékkal - nem beépítve a fizetésébe - akár a minimálbérre, vagy akár a garantált bérminimumra a havi járandóságát.

Na, ezeken kéne valamilyen formában változtatni. És most így hirtelen, először ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. A kormánypártok részéről nem látok hozzászólási igényt. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Akkor mondanék én is Eurostat-adatot Sztojka képviselő úrnak.

2020-21-ben a Eurostat szerint a magyar lakosság egyötöde élt szegénységben, ez 20 százalékot jelent, képviselő úr. Ebből egyébként hatalmas nagy arányt tesznek ki az ön által és az általam is képviselt romák az országunkban. Ezzel a 13. helyen álltunk az Európai Unióban.

Amikor önök átvették a kormányzást, akkor ez az arány úgy nézett ki, hogy bő egyharmadával kevesebb volt, és a negyedik helyen álltunk akkor. Tehát negyedik hely, tizenharmadik hely. Szóval szépen sikerült minket innen letornáznunk.

Ami pedig a szegények átlagjövedelmét illeti. 2021-ben a 101 ezer forintos szegénységi küszöb alig kétharmadát, 67 ezer forintot érte el a szegények átlagjövedelme. Ez, mondanom sem kell, hogy nagyon kevés, és ez 2021-ben volt, és akkor még erre jön rá az orbáni infláció, az elhibázott gazdaságpolitika, és az a fajta semmittevés, amit önök tettek itt az elmúlt időszakban.

Hadd mondjak önnek még egy számot! Szintén ön által is elérhető, hiszen a parlament információszolgáltatási rendszeréből jön ez a szám: a romák körében a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés aránya 66,6 százalék, képviselő úr.

Szóval volna mit tenniük ahelyett, hogy itt dicshimnuszokat zengenek, és önök szerint ebben az országban a legjobb az oktatás meg az egészségügy, meg minden nagy terület, tehát ahelyett, hogy egy kicsit szembenéznének azzal, amit önök az elmúlt tizenhárom évben tettek, ahelyett elkezdhetnének foglalkozni szerintem a valódi problémákkal. Köszönöm.

ELNÖK. Köszönöm, képviselő úr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Én is egy kicsit visszakanyarodok oda, ahogyan Pesti képviselő úr mondta. Tehát végül is a sorozatban bezárt kórházakból tulajdonképpen hármat lehet nevesíteni: A Schöpf-Mereit, a svábhegyi szanatóriumot és az OPNI-t, és azokból egy sem nyílt újra.

Amik akkor krónikus kórházi osztályok, illetve intézmények lettek, azok azóta is azok maradtak, tehát ne tegyünk szóvá olyanokat, amiket nem akartunk másként csinálni, hanem ugyanúgy vittük tovább.

A béremelésről. Az ön által említett orvosbérek gyakorlatilag a 4,3-szeresére emelkedtek, azok a számok, amiket mondott. Elmondanám, hogy az országgyűlési képviselők tiszteletdíja 4,6-szorosára emelkedett ugyanebben az időszakban.

A másik, hogy van még egy hasonlóság a kettő között. Sem az orvosbérekbe, sem a képviselői tiszteletdíjakba nincs beépítve egy hatékonyság, és nincs beépítve egy teljesítménykényszer.

Ha akkor nem egy hét alatt viszi át a kormánypárti többség a parlamenten azt a C. törvényt, aminek a függeléke volt az orvosi bértábla, amin ugyan utána próbáltak igazítani, de az Orvosi Kamara ellenállása miatt és a kommunikációs csatákból végül is nem jött ki ez, de hogyha egy kicsit akkor figyelnek, és ráért volna, ha egy-két-három hetet vár az a törvény, akkor meg lehetett volna ezt a béremelést úgy csinálni, hogy lehetett volna egy fix bér és egy mozgóbér, amivel nem esett volna ennyire vissza főleg a műtéti szakmák teljesítménye.

És ez most már főleg a vidéki városokban egyre nagyobb feszültséget kelt a lakosságban, a betegek körében is, ugyanis a járóbeteg-ellátásban is, illetve a kórházak járóbeteg-ambulanciáin hetekre, hónapokra, inkább hónapokra kapnak előre időpontot, miközben hogyha beül egy beteg a váróba, látja, hogy nincs mozgás, tehát nincs betegellátás. Bent ül a személyzet, és nincs beteg.

De a finanszírozást ők nem értik. Nekik elmagyarázni sem nagyon lehet, de az volt egy történelmi pillanat, amikor az orvosbéreknek ezt a nagy tömegű megemelését hozzá lehetett volna kötni egy hatékonyság- és teljesítményfokozóhoz. Azt hiszem, hogy ebben egyetértünk.

A másik az elbocsátások. Azért tudjuk azt, hogy 2006-2010 között a betöltött orvoscsoportok száma kétezerrel nőtt, tehát nagymértékű orvoselbocsátásról nem tudok. Az, hogy amit én szóvá tettem az első hozzászólásomban, hogy ez a struktúraváltás, az a korszerűsítés, az intézményrendszernek az a fajta átalakítása, ami a járó- és az egynapos felé, majd az alapellátás felé tolja el az egészségügyi ellátások nagy részét, pontosan erről szólna, hogy ha kevesebb orvos van, ha kevesebb ápoló van, akkor azok legalább hatékonyabban, hatékonyabb struktúrában dolgozzanak.

És azért idetartozik, bár ez nem az oktatási-nevelési-kulturális bizottság, de mivel az egészségügyi szakközépiskolákban sem nagyon jelenik meg az egészségügyi szakemberképzés igazából, szerintem pontosan ennek a bizottságnak lenne a feladata, és én ezt javaslom is napirendi pontként, hogy nézzük meg az őszi időszakban, hogy hogyan áll országosan a beiskolázás az egészségügyi szakközépiskolákban, hogyan áll a lemorzsolódás, és hogyan történik az ott végzett szakemberek munkába állása.

Ugyanis hogyha ez ilyen lefelé csúsztató görbét hoz, akkor egyszerűen nem lesz utánpótlás. A nők 40-nel nagyon sok ápolónő elmegy nyugdíjba, és nem tudjuk föltölteni ezeket a létszámokat, ráadásul azért egy 55 vagy 60 éves ápolónőnek a gyakorlata, rutinja összehasonlíthatatlan egy iskolából most kijött szakdolgozóval.

Úgyhogy szerintem ez is költségvetési kérdés, mert ezeket az egészségügyi szakközépiskolákat nagyon tolni kellene az irányba, hogy legyen kedvük odaadni a gyerekeket a szülőknek.

És még egy utolsó, amit már Gy. Németh Erzsébet jelzett. Szóval minden olyan aggregált adat, ami az egészségügyi ágazatnak a népgazdasági százalékát hozza, az gyakorlatilag egybeépíti - mondhatnám azt, hogy egybemossa - a közfinanszírozás és a magánfinanszírozás összegét, ami minden országban így működik.

Tehát gyakorlatilag, amit az ország az egészségügyre költ, az ebből a két részből áll össze, csak az arány nem mindegy. Nekünk ez a 67-69, attól függ, melyik sort vetem össze, azt jelenti, hogy 30-31 százalék a magánellátások aránya, a magánfinanszírozások aránya. Ez az EU-ban 14, a visegrádi országokban 22.

Tehát olyan mértékben tolnának át a költségek a lakosságra és természetesen annak a rétegére, aki megteheti, viszont megintcsak nem láttam a költségvetésben mondjuk, hogy a magán-egészségpénztárak vagy a magán-egészségbiztosítók valamiféle preferálása legyen, hogy legyen a középosztálynak motivációja arra, hogy elkezdjen úgy spórolni, hogy ne a zsebből fizetés legyen az elfogadott, hanem mint a nyugati országokban, a kiegészítő biztosítások révén tudnak szolgáltatást igénybe venni.

Ugyanis az még ráadásul hatékonyabb hozzáférést jelent, mert egy magánbiztosító, egy magán-egészségbiztosító biztos, hogy csak színvonalas ellátásért fizet. Az ember, aki meg rászorul, bemegy a legelső jó hírű intézménybe, és még azt sem tudja megmondani, hogy a három orvos, három sebész közül melyik a jobb, melyiknek kevesebb a műtéti kockázata.

Tehát ezeket az adatokat mögé kéne tenni ennek az egésznek, és ugyan nem primér módon, de ez is az egészségügyi költségvetéshez, az egészségügyi ágazat költségvetéséhez tartozik, vagy szöveges és magyarázati részen, vagy jogszabályalkotásban vagy a számokban.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Sztojka Attila képviselő úr jelentkezett. Ön a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy rövid reakciót engedjenek meg számomra, annál is inkább, mert enyhén szólva is alságosnak tartom a DK képviselőjének hozzászólását abból a szempontból, hiszen ha már személynevet említ, és személyeket hoz elő, akkor engedje meg, hogy én is így reagáljak egy személlyel.

Az önök főnöke volt az, aki nem is olyan régen, egy évértékelő keretében a romák vonatkozásában nagyon érdekes nyilatkozatot tett, amely alapján azt mondta az önök főnöke, hogy igazából nem ért a romaügyhöz és a romákhoz, ehhez a problémához. A romákat problémának tekinti.

A Fidesz-KDNP alapvetően erőforrásként tekint rájuk. Ennek keretében 50 százalékkal többen dolgoznak a romák körében, és ez nem azt jelenti, hogy ne lenne még erőforrás és rejtett erőforrás ebből a szempontból, van is feladatunk e téren még. Tehát ezért dolgozunk, hogy mindenki, aki csak tud és képes, az munkából tudjon megélni a segélyalapú társadalommal szemben.

Sőt, azt is kell mondani, hogy mi éreztük azt az időszakot, amikor is - és ezt bevallotta az önök főnöke, hogy - még el is fordították a fejüket a kérdéskör fölött. 2008-2009-ben nagyon jól éreztük, éreztük azt az elfordított fejet. Éreztük azt, hogy problémaként tekintenek a romákra. A polgári konzervatív kormányzat volt az, aki valóban erőforrásként kezdte el a romaügyet kezelni.

Végezetül pedig, Varga képviselő úr, amikor a jövedelemről beszél, akkor azt is tessék talán hozzáfűzni, hogy a 2010 előtti időszakban, a szocialista kormányok idején az átlagjövedelemhez képest a jelenlegi minimálbért tessék megnézni! Tudja, hogy hogy áll ez az ügy, ez a kérdéskör? Az akkori 70 ezer forintos átlagjövedelemnek jelenleg a három-, közel négyszeresére emeltük a minimálbért. Tehát több a mostani minimálbér, mint az akkori átlagjövedelem.

Lehet itt sokféle tényezőt említeni, és dolgokat előhozni, és nyilván a családi pótlék emelését már hiányoltam, ha úgy tetszik, de az a fajta családi adókedvezményrendszer, az a fajta családpolitikai kedvezményrendszer, amit ez a kormányzat bevezetett, önmagáért beszél. A legfőbb cél az, hogy ezek az elemek és ezek az intézkedések, amelyeket elindított a kormányzat az elmúlt időszakban, fenntarthatóak legyenek, és tovább tudjuk vinni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Varga Ferenc képviselő úr kért szót. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Akkor hadd kezdjem egy személyes tapasztalattal!

Nagyon fiatalon, 19 éves koromban Csongrád megyében egy helyi cigány önkormányzat elnöke lettem, tele álmokkal, meg tele tervekkel, és aztán amikor odakerült a sor, hogy elkezdjek működni, akkor folyamatosan kaptam a pofonokat meg folyamatosan falakba ütköztem úgy, hogy akkor én már közgazdásznak tanultam a Szegedi Tudományegyetemen.

Valahogy azt láttam, hogy ebben a rendszerben nem tudok boldogulni, mert egy szélmalomharc az egész. Aztán nagy nehezen sikerült például három év után létrehoznom egy ösztöndíjprogramot a nemzetiségi önkormányzat saját forrásából.

Sikerült „Tiszta udvar, rendes ház” programot csinálni, meg nagyon sok olyan programot, ami egyébként egy olyan településen, ahol nincs is romaügy úgymond, mégis az országos előítéleteket igyekezett bomlasztani.

Ugyanakkor én folyamatosan azt látom, hogy teljesen mindegy, hogy én, mint Varga Ferenc mit teszek azon a kis településen, mert az úgy a település határainál

megáll, mert országosan a Farkas Flóriánok - ahogy mondani szoktam - olyan szinten rányomják ezekre a kis pozitív kezdeményezésekre a bélyegüket, hogy az valami hihetetlen. És önöknek, a Fidesz-KDNP-nek a legeslegkevesebb joguk van arra, hogy a felzárkóztatásról véleményem szerint pozitívan beszéljenek.

Minden egyes terület közül önöknek a felzárkóztatásban van az én tapasztalataim és az én rálátásom szerint a legeslegnagyobb hibájuk. Erőforrásként tekintenek a romákra, képviselő úr? Mit csinálnak a nemzetiségi önkormányzati rendszerrel? Mit csináltak azzal a rengeteg uniós forrással, amit önök becsatornáztak a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóságba, majd a Társadalmi és Esélyteremtési Főigazgatóságba?

Látjuk, látom azt, hogy például az én megyémben kiknek az emberei ülnek a különböző megvásárolt kastélyokban, milyen képzések folynak ott, és mit csinálnak ott.

Akkor, amikor én még roma önkormányzati vezető voltam, megkerestek engem ezek az emberek. Tudtam, hogy hogyan dolgoznak, de mégis nyitottsággal fordultam feléjük, és azt mondtam, hogy jó, próbáljuk meg. Tényleg csináltok egy képzést, és majd adtok a romáknak ezért, még azoknak is, akik anyaságin vannak meg gyesen, iksz forintot azért, hogy ők tanuljanak? Megpróbáltam.

Öt percet késtem a megbeszélte 5 órás megbeszélésről, mire odaértem, már írták a jelenléti ívet meg fotózták őket, képviselő úr. Ez tudja, hogy mit jelent? Azt, amit önök ebben az országban a felzárkóztatási pénzekkel folyamatosan csináltak. Elloppják őket.

Szóval én azt tudom mondani, hogy mindent, csak ezt ne, képviselő úr, és önnek még egyébként van lehetősége arra, mert még van ebből a ciklusukból, ha minden igaz, jó néhány év, hogy változtasson ezen az úton, és nemhiába mondom azt, hogy ön Farkas Flórián utódja, mert ugyanazt az utat viszi sajnos tovább. Pedig meg lenne rá a lehetősége, hogy ezen változtasson. Menjen el a kormányhoz, és próbálja meg kilobbizni azt, hogy a romaügy legyen más ügy.

Nézzé meg, ahogy Gy. Németh Erzsébet képviselőtársnóm is mondta, már Farkas Flórián is előbújt a szekrényből, aztán felszólal a szolnoki Közgyűlésen egy romakonferencián, és önöket szidja. Önt ez a történet nem bántja, képviselő úr? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Nagyon érdekes ez az egész vita abból a szempontból, hogy hogyan lehet a napirendhez kevésbé tartozó és finoman fogalmazva mégis álságos viselkedést ismét bemutatni.

Ön mondja azt, aki az elmúlt rövid politikai pályafutását egész érdekesen viszonyította, amikor elment a Jobbikba, és ön azokat akarta hitelesíteni a romákkal szemben, akikről jól tudjuk, hogy a társadalom megosztottságán keresztül is nagyon komolyan félelmet terjesztettek és gerjesztettek a magyar társadalomban. Közte a cigányokban is.

Tehát innentől kezdve az, amit ön most itt próbál tenni, és aztán utána egy rövid ideig betölti az álfüggetlen pozíciót, hogy aztán valahova megint csatlakozzon, és azt a mantrát mondja, ami egyértelműen 2010 előtt - és ezt ön mondta, hiszen fiatal korához kapcsolódott a hozzászólása, mely szerint ön nem is olyan régen kezdett bele a nemzetiségi önkormányzati rendszerbe.

Akkor azt javaslom, hogy beszéljen olyan képviselőkkel, nemzetiségi önkormányzati vezetőkkel is, akik már 2010 óta, illetve 2010 előtt is képviselők voltak. Nagyon jól össze fogják tudni hasonlítani a '10 előtti időszakot és a '10 utáni időszakot.

Az, hogy ön a felzárkózási programoknak a sikerességét megkérdőjelezi, én ezen nem csodálkozom. Azért nem csodálkozom, mert a tájékozatlanság nagy úr. Ha

megnézné azokat az adatokat, programjainkat, amelyeket európai szinten is példaértékűnek minősítenek, akkor nem így vélekedne.

Csak megnyugtatóképpen mondom önnek: a magyar modell, ami a felzárkózás területén az elmúlt évtizedben megvalósult, példaértékű európai szinten. Európai országok jönnek ide, és tekintik meg a telepprogramot, tekintik meg a „Nő az esély” projektet. Erről a projektről bizonyára ön is hallott.

A „Nő az esély” projekt az a projekt, amelyet az Európai Bizottság kiemelten jó projektnek minősített, és példaként állítja a többi európai uniós tagország számára.

Az, amit ön a megszólalásával tesz, az nagyon-nagyon ártó és káros, ugyanis ön semmi mást nem tesz ezzel, mint azt, hogy az előítéleteket gerjeszti, a hitelességét csorbítja annak a romaügynek és annak a felzárkózási folyamatnak, amit ez az ország az elmúlt évtizedben megtett.

Az eredmények egyértelműek, soroltam önnek. A szegények száma csökken, folyamatosan csökken. Elmondtam azt is önnek, hogy a romák foglalkoztatása, foglalkoztatási szintje a rendszerváltás óta nem volt ilyen magas. Ez nem azt jelenti, hogy már kész vagyunk. Nem! Sőt!

Ha felzárkózáspolitikáról beszélünk, a felzárkózáspolitikának egy folyamatosan változó szakpolitikának kell lennie azért, mert a társadalmi-gazdasági környezethez mindig igazodnia kell, képviselő úr. A felzárkózási és esélyteremtési folyamatokat ehhez kell igazítani, a társadalmi és gazdasági kihívásokhoz. Ezt tapasztalhatja ön is, és ezt láthatja a mostani költségvetésben is.

Úgyhogy én azt kérem, hogy mielőtt nyilván véleményt alkot, azelőtt nagyon szívesen adok tájékoztatást ezekről az eredményekről önöknek.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. Felhívnom a bizottság figyelmét, hogy elkanyarodtunk a DK módosítóinak témáitól.

Természetesen minden képviselőnek szíve joga, hogy arról beszél, amiről akar, de én mégiscsak szeretném visszaterelni abba a mederbe a vitát, ami a DK módosító javaslataival kapcsolatos, és teljesen természetesen a romaügyet fontos tárgyalni, fogjuk is, szerintem.

Önöké a szó a továbbiakban. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr!

VARGA FERENC (független): Igyekszem nagyon röviden, elnök úr. Ígérem. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Egyértelmű eredményekről beszél Sztojka Attila képviselő úr, pedig ha kimegy a Parlament falain kívül, akkor valószínűleg nem ezt látja. Látom, hogy néha jár, de akkor is sikerpropagandát terjeszt.

Ami pedig az én politikai, rövid, de rendkívül kacifántos eddigi utamat illeti, képviselő úr, legalább van lehetőségem, hogy önnek ezt elmondjam. A mögöttünk álló választás merőben más volt, mint a többi, ugyanis itt volt egy közös lista, és nyilvánvalóan a Jobbik által kerültem erre a közös listára.

De az indokom az, amit elmondtam. Helyben hiába tettem bármit, mert az ön félék rányomták mindenre a bélyegét, és most is ugyanezt teszik. Innentől kezdve én nagyon örülök neki, hogy ma itt lehetek, felállhatok a magyar parlamentben, itt ülhetek egy bizottsági ülésen, és önökre tudom olvasni mindazt a sok-sok rossz dolgot, amit az elmúlt tizenhárom évben tettek. Eddig is így tettem, és ezután is így fogom tenni, képviselő úr. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni, és nem egyéni életutak bemutatásával foglalkozni.

Nagyon röviden: Gy. Németh képviselő asszony felszólalásában nagyon kedves és bájos hangon adta elő a diszkrét csúsztatást. Ugyanis tudomásul kell venni, hogy az MSZP-kormányzás idején nagyon sok feladatot kaptak az önkormányzatok, csak éppen forrást nem adtak hozzá. Tehát ezzel nem segítették, hanem lepusztították az önkormányzatokat. Ezek az önkormányzatok pontosan ezért kerültek csődbe, mert feladatokat kaptak, de forrást hozzá nem.

Elmondta, hogy néhány önkormányzat a forrásait kötvényben tartotta. Igen, de azokat nem is kellett konszolidálni. Azokat kellett konszolidálni, amelyek csődbe jutottak és nem tudtak működni.

Volt itt egy egészségügyi hozzászólás a zsebből finanszírozással, az out of packettal kapcsolatban. Valóban, Magyarországon az európai átlagnál magas a zsebből történő finanszírozás. Nyilvánvalóan ezzel nekünk feladatunk van.

Csak jelezni szeretném, hogy ez nem 2010-ben kezdődött, ez 2002-ben is így volt már. *(Dr. Komáromi Zoltán: 20 százalék volt, és most 30.)* És aztán még korábban is így volt. Nem 20 százalék volt. Pontosán tudom, hogy mennyi volt, nem 20 százalék volt; 26 százalék volt 2002-ben.

Nyilvánvalóan itt pártállástól függően politikai vitát folytatunk, de ha ebből kilépünk és megnézzük, hogy a világ gazdasági szereplői hogyan ítélik meg Magyarországot, akkor azt kell látni, hogy a legtöbb befektetés Magyarországra jön. Magyarországot egy konszolidált, jól vezetett országnak tartják, ahova érdemes befektetni. Van egyfajta bizalom a tőke részéről Magyarország irányába.

És nem azért, mert olcsó a munkaerő, hanem azért, mert stabilitás van, megbízható politikai és gazdasági viszonyok vannak. Ez egy politikától független értékelés, és ebben Magyarország nagyon jól teljesít. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Más hozzászólót nem látok, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK), előterjesztő. Köszönöm szépen a szót. Nem kívánnék elnök úr türelmével visszaélni, de azt gondolom, hogy van néhány olyan megállapítása Pesti képviselő úrnak, amit egyszerűen nem tudok szó nélkül hagyni, muszáj, hogy reagáljak.

Az önkormányzatok finanszírozása és az önkormányzati feladatok. Tudja, képviselő úr, de szerintem mi akkor együtt ültünk itt, a tornyos házban 2002-2010 között, meg együtt ültünk a városházán is ugyanabban az időszakban. Igen, sokkal több feladatuk volt az önkormányzatoknak, de hála annak a nagyon erős önkormányzati és polgármesteri lobbinak, akik itt ültünk akkor az Országgyűlésben, ezeket a forrásokat valamilyen formában mégiscsak tudtuk biztosítani.

És ön azt mondta, hogy olyan önkormányzatokat nem kellett konszolidálni, amelyek hitelt vettek föl, és aztán kötvényben tartották.

Nagy valószínűséggel ezek az elsősorban fideszes vezetésű önkormányzatok nyilván időben értesültek arról, amikor Kósa képviselő úréknak, és bevallom őszintén, már nem tudom, ki volt az, aki mellette állt 2010 nyarán, sikerült bedönteniük a 260 forintos euróárfolyamú forintot néhány másodperc alatt, és utána onnantól kezdve került egyfajta lejtőre a forint, és egyébként a devizahiteles kérdésre az előbb nem reagáltam; ennek volt köszönhető, hogy a devizahitelesek olyan nagy bajba kerültek.

Azt egyébként ön is egy félmondatban a hozzászólása elején elismerte, hogy az első Orbán-kormány volt az, amelyik a devizahitel és a devizahitelezés lehetőségét megteremtette. Ha akkor Kósa képviselő úr, meg aki mellette állt, nem dönti be a

forintot, akkor azt gondolom, hogy egy kicsikét jobb helyzetben lettek volna a devizahitelesek.

Még szeretnék arra a részre reagálni, hogy a befektetők és a befektetés, ami idejön: ha e mögé a mondata mögé nézünk egy kicsit, akkor azt gondolom, hogy most olyan befektetések és olyan befektetők jönnek Magyarországra - elég csak az akkumulátorgyártásra gondolni -, amelyek nem biztos, hogy előnyösek lesznek hosszú távon Magyarország számára.

És azt is érdemes lenne megnézni, hogy ezeknek az elsősorban Keletről érkező befektetőknek az érdekében milyen állami támogatásokat, közpénzmilliárdokat ad oda a kormány, hogy ezek a befektetések idejőjjenek, Magyarországra. Szóval én azt gondolom, hogy ennek is két oldala van.

Ráadásul, ugye, az már szóba került ma, hogy munkaerővel sem képes most az ország kiszolgálni őket, ezért törvényt is alkotott az Országgyűlés arról, hogy könnyített módon jöhessenek ide különböző keleti országokból vendégmunkások.

És én azt gondolom, hogy elsősorban tényleg úgy, ahogy ez már itt elhangzott, a magyarországi munkaerőt kéne ezekben az üzemekben is foglalkoztatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Horváth László képviselő úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, képviselő úr..

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg van olyan dolog, ami már nem tartozik szorosán a költségvetéshez, de mivel szóba kerül, ezért nehéz mellette elmenni. Egy darabig el tudtam most a vitában, de most már nem, mert vannak olyan tények, amelyeket az élet nem igazol.

Mint ahogy Varga képviselő úr is elmondta a maga élettapasztalatait, benyomásait, hát engedtessek meg nekem - és akkor nem a 2010 előtti időszakról beszélek, hanem 2010-ről, amikor a Heves Megyei Közgyűlés vezetését tudtam átvenni a választók döntése következtében, szóval tizenkét év Heves megyei szocialista kormányzás után 6 milliárd adóssággal adták át a megyei közgyűlést.

Csőd szélén voltak iskolák, kollégiumok, idősotthonok, múzeumok, egy megyei kórház, mert az is oda lett passzolva a megyei közgyűléshez, ő volt a fenntartó. És volt egy Hosp-Invest kaland, és teljesen a csőd szélén volt a kórház, és orvosok nem elmentek, hanem elüldözték őket, akik nem vettek részt a Hosp-Invest kalandban, azoknak kiadta a megyei közgyűlés elnöke annak idején, hogy Heves megyében nem kaphatnak állást. És ezt érvényesítették.

Nem is kaptak! Tehát nem elmentek, elüldözték őket. És ennyit erről, hogy azok, akik kötvénybe, meg így meg úgy... Ne! Szóval ott rendes csődhelyzet volt, mert hogy egyébként felszámolóbiztos jött a Heves Megyei Közgyűlés élére, megvoltak a választások, és egy hónapon belül kopogtatott. Ez tényszerű dolog, nem is gondolom, hogy vita kérdése.

Ami pedig a felzárkóztatást illeti, tehát: Észak Hevesben akkor 20 százalék fölötti, nem egy helyen 25 százalékos munkanélküliség volt a roma lakosság között. Tessék most elmenni megnézni, hogy hányan tudnak normálisabban élni! Hányan tudják igénybe venni az ingyenes étkezést az iskolában! Hányan kapnak ingyenesen tankönyvet! Hányan jutnak hozzá az ingyenes étkezéshez szünidőben is, és lehetne folytatni a sort.

És valóban, önök elátkozták ezerszer a közfoglalkoztatást, hogy ez így nem jó, meg úgy nem jó, meg majd becsődöl. A költségvetésről is minden évben elmondják, hogy majd be fog csődölni. Tessék megnézni, hogy a közfoglalkoztatásból valóban hányan tértek vissza a piaci szférába, és hányan keresnek ma jóval-jóval

tisztességesebben. Hogy van probléma? Természetesen van. A problémának soha nem lesz vége.

Az, hogy a felzárkóztatási programok nem minden esetben olyan hatékonyak, mint amit remélünk tőlük? Persze, de hát vannak! Szóval úgy nem kéne csinálni, mintha minden-minden nagyon rossz lenne.

És tudom azt, mert én is hetedik képviselői ciklusomat töltöm itt, rengeteg költségvetési vitának voltam a résztvevője. Nyilvánvaló, hogy az ellenzéknek lehetősége van arra, hogy kifogásolja a kormányzati döntéseket. A kormányzatnak meg felelőssége van.

De amíg mi voltunk ellenzékben, nyilván mi is azt kerestük, hogy mi a nem jó, és mire lehetne többet adni. Mert abban igaza van Pesti Imrének is, hogy a soknál mindig van több. A jót és minden dolgot lehet jobban csinálni, ez kétségtelen, csak most az a helyzet, hogy válság van.

Hiller István is azt mondta az egyébként nagyon értékes és tartalmas költségvetési felszólalásában, hogy aki nem veszi tudomásul, hogy válság van vagy letagadja, az ostoba. Tehát van gazdasági válság.

És önök jönnek mindig itt a orbáni inflációval. Mit tetszenek arra mondani, hogy Biden elnök másfél héttel ezelőtt jelentette be a Twitteren, hogy törvénybe iktatta azt a kétpárti megállapodást, aminek kapcsán az Egyesült Államok elkerülte történetének első államcsődjét. Mit tetszenek erre mondani? Hogy az orbáni gazdaságpolitika dönt romokba gyakorlatilag mindent?

Gazdasági válság van. Van egy energiaválság az egész világon. Emellett van egy háborús válság, ami Európát nagyon érinti, de a világ valamennyi térségét érinti ez a háborús válság. Van egy migránsválság. Mindenkit érint. Ökológiai válság, és lehetne folytatni a sort, és persze van egy értékválság is.

Tehát ebben a helyzetben van ez a költségvetés. Nyilván sok dolog nem kiszámítható, és az meg egy kicsit tényleg álságos, Varga képviselő úr, hogy azt mondja, hogy ilyenkor, amikor az EU ránk kényszerít egy jövedékiadó-emelést, ilyenkor miért nem mondunk ellent az EU-nak?

Egyébként meg önök azok, akik még az EU-nál is támogatják azt, hogy Magyarország ne kapja meg a neki járó forrásokat. Micsoda egy dolog? *(Közbeszólások.)* Messzire mentünk, ez igaz, de ez is tény, meg az is tény, hogy egyébként az idejövő beruházások versenyben jönnek ide.

Mert egyébként Magyarország versenyez más országokkal, környező országokkal is. Erre is lehet példát mondani, mert azok is meg akarják szerezni, a lengyelek is, a szlovákok is, meg a csehek is, meg a románok is. És Magyarország ebben a versenyben tud jó eredménnyel helytállni, mert nagyon sokszor nem az említett országokat, hanem Magyarországot választják.

És szerintem ez a költségvetés ebben a helyzetben, mivel azokra a pontokra fókuszál - nyilván vannak hibái, nem hibátlan -, amelyek jelenleg biztonságot adhatnak és a biztonság szempontjából lényegesek, mint a családtámogatás.

Szóval az a helyzet, hogy 3300 milliárdnál több jut családtámogatásra. Ez egy olyan tény, ami azt hiszem, önmagáért beszél. És nyilván a munkahelyek védelme fontos és nyilvánvalóan a béke is fontos. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy az ellenzéki képviselők közül ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha senki, akkor dr. Mészáros Lajos alelnök úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, alelnök úr.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A módosító javaslatok közül az egyik közvetlenül érinti a

választókerületemet, Dunaújvárost és térségét. Ehhez szeretnék egy pár gondolatot hozzáfűzni. Bencze János jobbikos képviselő úr nyújtotta be a dunaújvárosi kórház MRI beszerzése érdekében ezt a módosító javaslatot.

ELNÖK: Alelnök Úr! Nem a DK nyújtotta be ezt a módosítót. *(Dr. Mészáros Lajos: A Jobbik, igen.)* Így van. Tárgyalni fogjuk. *(Dr. Mészáros Lajos: Köszönöm.)* Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre.)* Parancsoljon, főosztályvezető úr, öné a szó.

PEREGI ZSOLT GERGELY főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. A költségvetéssel kapcsolatos néhány felvetésre reagálnék röviden. Az első, hogy elhangzott, hogy van egy 31 milliárd forintos finanszírozási rendszer támogatási előirányzat a költségvetési törvény tervezetében. A normaszöveg meghatározza ennek az előirányzatnak a felhasználását. Így szól: „Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztésével összefüggő, az ellátórendszer és az ellátásszervezés hatékonyságának növelését, javítását célzó intézkedések támogatása érdekében használható föl ez a 31 milliárd forintos összeg.”

A következő jelzésem. Az összevont szakellátás jogcímcsoportnak beszélünk egy 24,5 milliárd forintos csökkenéséről. Ugye, a tavalyi évi előirányzat 928,1 milliárd forint volt, az idei 903,6 milliárd forint.

Ez a 24,5 milliárd forintos módosulás három tételnek az eredője. Van egy 30,1 milliárd forintos átcsoportosítás az ingatlan-üzemeltetési feladatok KEF általi elvégzésével összefüggésben, és van kettő - az egyik a meddőségkezelési eljárások finanszírozásának javítása érdekében be van tervezve 0,7 milliárd forint, és egyébként a 2023. évi költségvetésben már beterveztünk erre 1,3 milliárd forintot pluszban, tehát összesen most 2 milliárd forint van ezeknek az eljárásoknak a javítására. A robotasszisztált sebészeti műtétek finanszírozására van 4,9 milliárd forintos többlet.

A KEF-es üzemeltetéssel összefüggésben kell látni azt, hogy 30,1 milliárd forintos átcsoportosítás történt az Egészségbiztosítási Alapból, viszont a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság költségvetésében 86,5 milliárd forint fog rendelkezésre állni ezeknek az ingatlan-üzemeltetési feladatoknak az ellátására.

Ez két tételből áll össze. 80,5 milliárd forint az ingatlanüzemeltetésre, és 6 milliárd forint az egyéb, az üzemeltetés hatékonyságát javító beruházások, fejlesztések végrehajtása érdekében.

A KEF általi ingatlanüzemeltetéssel kapcsolatosan szeretnék megvilágítani egy olyan ténytet, hogy alapvetően ennek a feladatátvételnek az a célja, hogy ezt a terhet, magának az ingatlanüzemeltetésnek a terhét az állami fenntartású egészségügyi ellátórendszerrel levegyük.

Az, amit beláthatunk, hogy a kórházak adósságállománya megtermelődésének egy nehezen befolyásolható tényezője az, hogy egyébként az egyes kórházaknak milyen a helyzetük, melyik az, amelyik több épületből áll, melyik az, ami tömbszerű kórház, melyik az, amelyik egyébként bármilyen forrásból felújításra került, melyik az, amelyhez több tíz éve nem nyúltak hozzá. Ezzel, hogy ezt átvette a Közbeszerzési Ellátási Főigazgatóság és ebbe a kormány 50,4 milliárd forintot, plusz 6 milliárd forintot betett többletforrásként, ezzel a kórházak finanszírozása javul.

A másik pedig, amit még szeretnék jelezni, az, hogy a Rezsivédelmi Alap kapcsán volt egy jelzés. Alapvetően egy költségvetést úgy tervezünk, makrogazdasági paraméterek, technikai feltevések mentén tervezünk. Szerintem ez egészen természetes, hogy most, 2023 júniusában nem tudjuk, hogy mi fog történni 2024. év folyamán.

Ezt a Rezsivédelmi Alapot a 2024. év folyamán végrehajtott felmérések alapján fogjuk tudni az egyes intézmények részére biztosítani, ahogy az szükséges lesz.

A háziorvosi ügyeleti ellátás kapcsán azt kell jelezni, hogy az Országos Mentőszolgálat egy 19,9 milliárd forintos többletet kapott, viszont ez nem az Egészségbiztosítási Alapban jelenik meg finanszírozásként, hanem a XIV. Belügyminisztérium fejezetnek az Országos Mentőszolgálat címén központi irányítószerwi támogatásként. Köszönöm szépen, más hozzáfűznivalóm nincsen.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető úr. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. A kormánypártok részéről hozzászólási igényt nem látok. Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy én viszont szeretnék hozzászólni, és mivel első hozzászóló vagyok, ezért kérem, engedjék meg számomra, hogy hozzászólhassak ebben a körben. A hozzászólásom idejére átadnám az elnöklést dr. Kovács József alelnök úrnak. Öné a szó, alelnök úr.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Átvenném az ülés vezetését, és megadom a szót Varga elnök úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen, alelnök úr. Több dologhoz szeretnék hozzászólni. Elsősorban is főosztályvezető úr, minden tisztelettem az öné, hogy itt ül, és félre ne értsen, valóban nem a tiszteletlenség mondatja ezeket a mondatokat most velem.

Valójában ön egy kitűnő szakember vélhetően, aki a költségvetés számainak összegzésénél ragyogó munkát végzett. Azonban mindnyájan tudjuk, akik itt ülünk, hogy a költségvetés egy politikai termék.

Talán a legfajsúlyosabb, legsúlyosabb politikai terméke minden évben az Országgyűlésnek, hiszen a benne szereplő prioritások, azok az alapvetések, amelyekre a költségvetés épül, hogy mennyit biztosítunk a szociális szférára, egészségügyre, családtámogatásra és sok minden másra, politikusok kell hogy eldöntsék. Ők tudnak ebben a kérdésben dönteni.

Tehát az, hogy a költségvetés tárgyalásánál a Népjóléti Bizottságot a kormány már azzal sem tiszteli meg, hogy valójában érdemi döntéshozót küld, delegál ide, a költségvetés vitájára a Népjóléti Bizottság elé, ez azt mutatja, hogy gyakorlatilag a népjólét mint olyan, a kormány számára egyáltalán nem fontos.

Hiszen - már meg ne haragudjon, főosztályvezető úr -, amikor megkérdezzük öntől, hogy mit kíván reagálni erre a dologra, ön érdemi választ nem tud adni, csak azt nyilván, ami le van írva. De nem tud itt helyben dönteni arról, hogy befogadja vagy nem fogadja be például azokat a mondatokat, amelyek itt elhangzanak.

És én úgy gondolom, hogy ez meghatározza a kormány hozzáállását, álláspontját különben az egész mai magyar valósághoz. Én ebbe beleértem Sztojka képviselő úrnak a hozzászólását, és ezt többen mondták, és nyilvánvaló módon ez jellemző is erre a kormányra, amikor arról beszélnek, hogy erőforrásként tekintenek például a roma közösségre, de hát nyilván erőforrásként tekintenek a magyar társadalom egészére is.

De hát, az ég áldja már meg! A Népjóléti Bizottság előtt az emberek nem erőforrások. Lehet, hogy a Gazdasági Bizottság előtt ez erőforrásként jelenik meg, nyilvánvaló módon én is tudom, ez egy közgazdasági tézis.

De a Népjóléti Bizottságban emberekről beszélünk, emberek halmazáról, akik születnek, élnek, szenvednek, örülnek, és a végén sajnos meghalnak. És az, hogy emberi

módon bánjunk, viselkedjünk velük, szerintem ez alapvető kérdés egy adott pillanatban.

Alapvető kérdés az, hogy hogyan viszonyulunk a gyermekszegénységhez, hogy hogyan viszonyulunk a szociális kérdésekhez. És főosztályvezető úr, ön nem fog tudni arra érdemi választ adni például, hogy miért csökkent a szociális ellátásokra fordított költségvetési összeg; hogy miért van az, hogy megközelítőleg 40 százalékkal kevesebbet fognak kapni adott pillanatban fogyatékoscsoporthoz, mint a múlt évben, pedig már akkor is nagyon keveset kaptak.

Tehát az, amikor mi itt vitázunk, ez valójában ettől a pillanattól fogva, hogy ön ül itt - és nem személyében akarom bántani -, ez nem más, mint egy álságos felszíni, talmi beszélgetés egy olyan kérdéstről, amiben mi akarunk dönteni, ön viszont ebben a kérdésben nem tud legfeljebb állást foglalni, és ez az állásfoglalás nem tud változni, mert ez attól a pillanattól fogva be van betonozva, hogy ön ül itt.

És megjegyezném, hogy többször, talán háromszor is írtunk levelet Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak, hogy legalább arra vegye a fáradságot, hogy eljön a miniszteri meghallgatására. Hát, a füle botját nem mozdította.

Többször kértem Pintér Sándort magát, hogy adjon választ egészségügyet érintő kérdésekre, olyan kérdésekre - akár a lélegeztetőgépekkel kapcsolatban, akár más, a társadalmat súlyosan érintő és foglalkoztató kérdésekkel kapcsolatban -, ahol fontos lenne az, hogy ismerjünk releváns és döntéshozói véleményt. Elmenekültek. Persze, mondhatnám azt is, hogy gyáván elmenekülnek, de gyáván elmenekültek, ez így van.

De visszatérve a gyermekszegénységre. Tisztelt kormánypárti Képviselőtársak! Azért nem tudunk erről a kérdéstről beszélni érdemben, mert a kormány, mint nagyon sok minden más egyebet, adminisztratív úton old meg. Tehát egyszerűen a KSH nem méri újabban.

Nem az, hogy megszűnt, hanem nem méri. De hát ugyanez a helyzet például - amit most végigvitattunk - akár a védőnők, akár a házi orvosok, akár a tanárok vezényletével kapcsolatban. Nem magát a problémát oldják meg, hanem adminisztratív módon kezelik, majd átvezényelgetik az embereket.

A gyermekszegénységet sem, mint problémát oldja meg a kormány maga, hanem egyszerűen kihúzza ezt a statisztikai adatok közül. Tehát az, amikor mi vagy önök arról beszélnek, hogy erőforrásként kell tekinteni a magyar társadalomra, én ezt végtelenül megalázónak gondolom, mert erőforrásról lehet beszélni - tudom is én - az üzemanyag tekintetében, de a Népjóléti Bizottság előtt, könyörgök, ne beszéljünk erőforrásként az emberekről. Ők érző, létező emberek, és ez a fontos.

Sok szó elhangzott itt arról, hogy milyen vívmányokat ért el a jelenlegi kormányzat. Kétségtelen, hogy vannak eredmények, de ezért induljunk már el a kályhától!

2010-ben egy kiló kenyér 200 forint volt, most 1000 forint fölött van. Ötszörös drágulás volt. És ez az ötszörös drágulás megfigyelhető sok minden másnál is. Nem sorolom, mert mindnyájan tudjuk - gondolom, önök is néha bemennek a boltba -, de nem emelkedett ötszörös mértékben a nyugdíjak értéke. Nem emelkedett ötszörös mértékben a fogyatékkal élők támogatása, nem emelkedett ötszörös mértékben az iskolakezdési támogatás, és lehetne sorolni a végtelenségig.

Tehát nem dőlhetünk hátra, és nem mondhatjuk azt, hogy ez a kormány jól végzi a dolgát! Mert nem végzi jól a dolgát! És ugyanezt, ha megnézzük, hogy mennyibe kerül egy liter üzemanyag; és nyilván minden egyéb más, ne menjünk most ebbe bele!

Beszéltünk a nyugdíjhelyzetről. Valójában az, hogy az elmúlt tíz évben maximum inflációkövető volt a nyugdíjemelkedés, azzal nem segítettünk a nyugdíjasokon. Tudniillik az az olló, ami a most még dolgozó korosztály és a nyugdíjasok között van, az mérhetetlenül kinyílt. Mérhetetlenül kinyílt.

És hozzá kell hogy tegyem, hogy az elmúlt időszakban a nyugdíjmelés már nem is inflációkövető, tehát ebben a tekintetben persze, mondhatnék erősebb szavakat is, de mégiscsak igazságtalan és nem gondoskodó a nyugdíjrendszer, mint ahogy igazságtalan és nem gondoskodó a szociális ellátás iránti igénye ennek a kormánynak.

De beszélhetnénk a családtámogatásokról is, hiszen fel van írva, hogy 2024-ben a családtámogatásokra mintegy 769 milliárd forintot szán a költségvetés, és ennek az összegnek a legnagyobb részét a családi pótlék teszi ki. Na, de hát ez, tudjuk nagyon jól, hogy 2008 óta változatlan.

És persze, ötezerszer hallottuk azt, hogy önök a munkaalapú társadalomban hisznek. De árulják már el, egy fogyatékkal élőt hogy lehet megalázni azzal, hogy azt mondjuk neki, hogy mi a munkaalapú társadalomban hiszünk, és a segélyekben nem. Azok az emberek soha nem fognak, azok egy része soha nem fog visszamenni dolgozni. Nem azért, mert nem akar, nem azért, mert sumákol, hanem mert nincs meg a lehetősége, és ő lenne a legboldogabb, ha vissza tudna menni!

Vagy az én 83 éves édesanyám is nagyon boldog lenne, szegényke, hogyha 83 évesen vissza tudna menni dolgozni, de nem tud, mint ahogy egyetlenegy kortársa sem tud. Persze, ismerünk olyat, aki tud, mert szerencsére - és Isten éltesse a miniszterelnök úr drága apukáját, akinek sikerült nyolcvan-iksz évesen felépíteni a hatvanpusztai birodalmat, de hát ő egy kirívó különleges egyén, aki ezt meg tudja tenni. Talán még Kósa Lajos anyukája ilyen, aki BMW motorokkal disznótelepekre szokott menni. De ez egy zárójel volt.

Tehát ilyen tekintetben, amikor önök arról beszélnek, hogy igenis, még ha nem is a Kánaán, de minden világok legjobbika, amit önök csinálnak, ez nem igaz! Ez nem igaz!

És az, hogy egy főosztályvezető ül itt most velünk szemben, és gyakorlatilag felmondja azt, ami benne van a költségvetésben, minden tiszteletem az öné, főosztályvezető úr, de ön ebben a sztoriban, azt kell hogy mondjam, nem fog tudni segíteni. Mert nem fog tudni dönteni azokban a kérdésekben, amik itt esetleg elhangzanak.

És persze, az egyértelmű, hogy önök, tisztelt kormánypárti képviselők, azon logika mentén gondolkoznak, hogy a kormánypárti képviselők védik a betervezett költségvetést, az ellenzéknek meg óhatatlanul ezt támadni kell vagy szét kell szálazni, de szerintem valójában nem erről van szó. Mert közös kellene, hogy legyen az a kín, ami azért az ország nagy részét érinti.

Én a keleti országrészből származom, és ott valójában függetlenül attól, hogy valaki milyen a származását tekintve, hogy roma vagy nem roma, ott szegény emberek élnek.

Tehát amikor itt arról beszélünk - és tényleg mindenkinek javaslom, hogy jöjjön el egyszer velem egy Hajdú-Bihar megyei kistélepülésre, és az még nem is a világ vége, és nézzük meg, hogy ott a falusi emberek hogy gondolkoznak; romák, nem romák. Mindenki együtt. Szegények vannak, és nekünk kutyakötelességünk a szegényeken segíteni.

És az, amit a DK módosító javaslatok formájában benyújtott akár a családtámogatási rendszerről, akár a családtámogatási rendszeren belül, hogy valójában ha megnézzük a kormánynak azt a fennhéjázó, öntelt és gőgös politikáját, hogy a családtámogatásoknál úgy gondolják, hogy a középosztálynak, nota bene!, a felsőközéposztálynak kellene vagy kell segítenie, mert ők azok az erőforrás, ahonnan a kormány vissza tud kapni valamifajta benefitet, tudom is én, egy adott pillanatban, hiszen ők a munkáltatók, pontosan azoknak a kiszolgáltató rétegeknek a munkáltatói, akik aztán nagyrészt oda fognak szavazni, ahova a főnök mondja, de azok a szegény

emberek, akik megélik minden nap a szegénységüket, hogy azok ebből a költségvetésből kimaradnak, az biztos.

Tehát én azért javasolnám azt, képviselőtársaim, hogy ilyen alapján egy picikét talán tiszteletteljesebben és alázatosabban kell hogy forduljunk a magyar nép felé, és nem erőforrásként kell róluk beszélni, hanem emberekként, és akkor már közelebb jutottunk a megoldáshoz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, és visszaadom az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy dologban biztos, hogy egyetértünk. Az az, hogy az ön hozzászólásában én azt látom, hogy nagyon komoly ideológiai különbséget vet fel.

Amikor erőforrásról beszélünk, akkor az alapvetően hozzáállás kérdése, és ebben talán egyet is értünk. Önök másként gondolják az egész társadalompolitikai kérdéskör kezelését, mi meg megint másképp. Az eredmények viszont önmagukért beszélnek.

Tehát lehet itt vitatkozni bizonyos dolgokról, hozzáállásról és eszközökről, de a vége, és ha úgy tetszik, a produktum önmagáért kell hogy beszéljen. És ez határozza meg.

Nagyon szépen köszönöm főosztályvezető úrnak, hogy eljött, még annak ellenére is, hogy én azt látom, hogy politikai válaszokra kíváncsi. Én - bár lehet, hogy kezdő politikus vagyok ebben a bizottságban, a meggyőződésem az volt, hogy a különböző szakbizottságokban legfeljebb szakmapolitikai dolgokról kell hogy beszéljünk és vitatkozzunk.

Ezért én azt gondolom, a mai nap részben sikeres volt ebből a szempontból, mert nagyon jó szakmapolitikai vitákat folytathattunk le. De az, amit ön elmondott, elnök úr, nagyrészt politikai lözúngokat és politikai dolgokat jelentett. Erre lehet nyilván válaszolni, de ez egy olyan parttalan vita felé viszi az egészet, amely az alapvető napirendi ponttól teljesen távol esik.

Még egyszer nagyon szépen köszönöm főosztályvezető úrnak és kollégáinak, hogy eljöttek, és az, hogy ők nem politikai válaszokat adtak, ahogy elnök úr elvárta tőlük, azt gondolom, egy költségvetési vita szempontjából ez teljesen alapvető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, mielőtt megadnám a következő hozzászólónak a szót, muszáj, hogy erre két mondatban reagáljak.

Megértem, hogy a szövegértés nehéz műfaj. Én nem politikai válaszokra várok, mint ahogy ez nem is volt részemről igény. Én egy olyan döntéshozóra vártam itt, a Népjóléti Bizottság előtt, aki érdemben és azonnal tud dönteni itt felvetődött kérdésekről.

Főosztályvezető úr - bár még egyszer mondom, minden tisztelem az öné, és valószínűleg kitűnő szakember is, gondolom, közgazdász a végzettsége - meg tudja mondani, hogy 2+2 mennyi. De azt nem tudja megmondani, hogy tud-e módosítani egy adott pillanatban a kormány azon, hogy súlyozzuk át a költségvetést, és többet kapjanak az arra rászorult fogyasztókkal élők például.

Tehát mindösszesen erre irányult az én hozzászólásom és felszólalásom. Én nem politikai vitát gondoltam itt most generálni, hanem egyszerűen kifejeztem abbéli kétségemet, hogy a főosztályvezető úr kompetens abban a kérdésben, hogy tud dönteni egy adott pillanatban arról, amiről a főnöke és a Karmelitában basáskodó emberek döntöttek.

De a főosztályvezető úr nem fog tudni dönteni erről a kérdéstről, legfeljebb a postászerepet tudja játszani, ha egyáltalán erre kapott felhatalmazást. Nem akartam ezzel megsérteni a főosztályvezető urat. Köszönöm. *(Dr. Pesti Imre közbeszól.)* Az ellenzék részéről Gy. Németh Erzsébet jelentkezését látom. Képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK), előterjesztő. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szóval azt gondolom, Sztojka képviselő úr, hogy ha jól tudom önnek itt most ez az első ciklusa képviselőként, de előtte a kormányzat tagja volt, helyettes államtitkár, államtitkár, vagy nem? *(Sztojka Attila: Főosztályvezető.)*

De akkor azért a minisztériumban dolgozott, tehát van fogalma arról, hogy a bizottsági ülések hogyan zajlanak, és hogy ott minek kell történnie.

Beszéltünk ma már itt elég sokszor arról, hogy 2010 előtt pró és kontra, attól függően, hogy kormánypárti vagy ellenzéki képviselő szólalt meg, hogy mi történt, és mi volt. Tudja, képviselő úr, egy nagyon nagy különbség volt, és szerintem Varga elnök úr pontosan erre utalt.

Nem volt olyan országos költségvetés-tárgyalás - nem júniusban, meg májusban, hanem az év vége felé valamikor, december végén fogadtuk el akkor -, amin ne a miniszter lett volna minden egyes bizottsági ülésen - az akkori pénzügyminiszter - az előadó, és minden egyes szakbizottságban az illetékes szakterületnek a legmagasabb sársíjú képviselője ült ott. Ezt én pontosan tudom, mert akkor két évig én vezettem az Önkormányzati és Területfejlesztési Bizottságot.

Még egy óriási különbség van, képviselő úr. Ott, a bizottsági ülésen - és erre utalt Varga elnök úr - történt meg az, hogy ellenzéki módosító indítványra, fideszes, KDNP-s indítványra azt mondta az ott ülő államtitkár, nota bene, miniszter, hogy igen, azt be fogjuk fogadni, és megteremtjük annak a fedezetét valamilyen formában.

Na, ez az óriási különbség képviselő úr. Önök itt, ebben a parlamentben nemcsak a plenáris ülésen bábozzák azt el, hogy milyen iszonyatos demokrácia van, hanem azokban a bizottságokban, szakbizottságokban is, ahogy a múltkor Nacsa képviselő úrtól meghallgattuk, hogy a képviselők szakmai szervezete az ilyen bizottsági ülések, hanem itt a bizottságban is ezt malmozzák el.

Én nagyon szívesen nem beszéltem volna nagypolitikai dolgokról, ha önökben csak a csíráját láttam volna annak a megértésnek, hogy oké, akkor legalább a családi pótlékról, vagy a korrekt, tisztességes évközi nyugdíjemelésről legalább legyen párbeszéd, beszéljünk erről.

De itt ezekről szó nincsen! Önök beültek ide, pontosan tudják, hogy hányan vannak, mit kell csinálni, mi a feladat, a végén majd jól leszavazzák 10:3-ra vagy mire az ellenzéki képviselőket, és aztán arrivederci, lehet menni tovább a következő feladatra. De ez nem így működik egy normális demokráciában, képviselő úr, tudja.

És ha már szót kaptam, akkor nem állom meg, bár Horváth képviselő urat nem látom itt, hogy ne mondjak az ő felvetéséhez néhány szót, miszerint „válság van.” Értem én, hogy ezt egy nagy, általános megfogalmazásként rá lehet erre húzni, és azt lehet mondani most - talán Pesti képviselő úr mondta -, hogy nagyobb a válság most, mint 2008-ban volt, szóval, azt gondolom, hogy még el is lehetne ezen meditatálni, ha az Európai Unió összes mutatószáma azt mutatná, hogy ebben önöknek igaza van. De nincs igaza a gazdasági növekedésben; nincs igaza az inflációs adatokban; nincs igaza

a különböző, az eurózóna és egyébként a nemzeti valuták közötti árfolyamkülönbségben. Mi mindenben iszonyú rosszul teljesítünk, Hát, azon azért már el kéne egy kicsit gondolkodni, hogy ez miért van! Miért van az úgy, ahogy Varga Ferenc képviselő úr elmondta, hogy az uniós infláció átlaga a magyarénak a harmada? Miért van az, hogy a magyar nyugdíjak értéktelenedtek el úgy 2010 óta, hogy 2010-ben az átlagbér 77 százaléka volt még az átlagnyugdíj, ma meg ez éppen alulról súrolja egy picikét az 50 százalékot? Na, ezek miért vannak? Erre kellene valamiféle magyarázatot elmondani!

Szóval, summa summarum - és nem akarom elhúzni, mert tényleg meg is vagyok hatódva, hogy ennyiszor szót kaptam ennek a bizottságnak az ülésén, mert már volt olyan, hogy leszavaztak, hogy én nem szólhatok hozzá, de szerencsére ebben a formában, hogy előterjesztő az ember, még lehet néhány szót mondani -, oda akarok kilyukadni, ha önök tényleg őszintén gondolnák ezt az egészet, azt a fajta elkötelezettséget, azt a fajta politikusi ethoszt, akkor 13 év után igenis elkezdenének azon gondolkodni, hogy lehet, hogy a szakmai szervezeteknek, szakszervezeteknek, más érdekképviseleteknek, civil szervezeteknek, nota bene: a sor legvégén az ellenzéknek van valami igazsága abban, amit mond. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony, Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Több hozzászólót nem látok. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Peregi Zsolt Gergely nemet int.)* Nem, így a vitát lezárom.

Szavazás következik. Van egy helyettesítésünk: Horváth Lászlót képviselő urat Kovács Sándor alelnök úr képviseli már a szavazás ideje alatt is. Tovább folytatom: szavazás következik. Ki az, aki a DK most tárgyalt módosító javaslatát támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Tartózkodás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Megállapítom, hogy 2 igen szavazattal, 10 nem szavazattal a DK módosító javaslatát a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen, képviselő asszonynak az aktív közreműködést.

Most a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatok megtárgyalása következik, szám szerint T/4181/74., 76., 85., 97., 229., 230. és 251. számon. Kérdezem a kormány jelen lévő képviselőjét, mi az álláspontja a módosító javaslatokkal kapcsolatban.

PEREGI ZSOLT GERGELY (Pénzügyminisztérium): Nincsen támogatott módosító javaslat. *(Gy. Németh Erzsébet távozik a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Tehát ha jól értelmezem, a kormány nem támogatja a módosító javaslatokat. *(Peregi Zsolt Gergely bólint.)* Köszönöm. A vitát megnyitom. Ki kíván a módosító javaslatok ezen köréhez hozzászólni? *((Jelzésre:))* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Elnézést az előbbi malőrért. A 85/1. alszámú módosító javaslathoz szeretnék hozzászólni, amit Bencze János jobbikos képviselő terjesztett be.

Ez a választókerületemet érinti, és a dunaújvárosi kórház MR-készülék beszerzésére és költségvetési forrás hozzárendelésére tesz javaslatot. Ezzel egyébként egyet tudok érteni, hiszen jómagamnak is nagyon régóta szívügyem ennek az MR-készüléknek a beszerzése, és már a nem túl hosszú politikai pályafutásom előtt is nagyon indokoltan tartottam szakmai szempontból, hogy legyen ilyen MR-készülék.

Két nagy hangsúly volt a választási kampányomban: az egyik a Dunaferr további működésnek a biztosítása, a másik pedig egy MR-készülék beszerzése a dunaújvárosi kórházba. A kettő között több nagyságrendi különbség van, de a szívemhez az utóbbi is nagyon közel állt. Ezért mindent megtettem, és előrehaladott tárgyalások folynak az egészségügyi államtitkársággal és a Pénzügyminisztériummal ez ügyben, és ennek már olyan eredményei vannak, hogy ez a módosító indítvány okafogyottá vált időközben. Úgyhogy, mivel a kormány sem támogatja ezeket a módosító indítványokat, nyilván én sem fogom megszavazni, de nem azért, mert ezzel a céllal nem értek egyet, hanem azért, mert nem ennek a módosító indítványnak a következtében fog ez a cél megvalósulni. Egyébként pedig egyetértek a jobbító szándékkal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Több hozzászólási igényt nem látok. Kérdezem a kormány képviselőjét, kívánja-e bármivel is kiegészíteni. *(Peregi Zsolt Gergely. Nem.)* Nem, köszönöm szépen. A vitát így lezárom.

Szavazás következik. Ki az, aki a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatokat támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 8 nem. És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító indítványokat nem támogatta. Köszönöm szépen mindenkinek, aki részt vett a vitában.

A következő a Mi Hazánk képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatok megtárgyalása, amelyek a következők: ezek T/4181/51., 57., 58., 108. és 109. számon futnak. Kérdezem főosztályvezető urat, hogy egyrészt kívánja-e a kormány álláspontját velünk közölni.

PEREGI ZSOLT GERGELY (Pénzügyminisztérium): Nincsen köztük támogatott módosító indítvány.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető úr. A vitát ezzel megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom.

Szavazás következik. Ki az, aki a Mi Hazánk képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatokat támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Nincs ilyen jelzés.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Megállapítom, hogy a bizottság 10 nem szavazattal nem támogatta a Mi Hazánk módosító javaslatait.

A módosító javaslatok megvitatásának végére értünk. Tekintettel arra, hogy a bizottság tagjai részéről további módosító kezdeményezés megvitatására irányuló szándék nem érkezett, szavazások következnek. Dönteni fogunk a részletes vita lezárásáról.

Ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 2 tartózkodással a részletes vitát lezárta.

Most dönteni fogunk a jelentés benyújtásáról. Ki az, aki támogatja a bizottság részletes vitáról szóló jelentésének benyújtását, amely tartalmazza annak megállapítását, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek? *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 2 tartózkodással a részletes vitáról szóló jelentését elfogadta.

Ahogy azt bizonyára képviselőtársaim is tudják, a jelentésről való szavazást követően a kisebbségben maradtaknak lehetőségük van írásbeli kisebbségi vélemény benyújtására. Nyilván azzal tisztában vagyok, hogy a Demokratikus Koalíció kíván kisebbségi véleményt benyújtani. Kérdezem... de mivel más frakció nincsen jelen, ezért ez ennyiben is marad. Felhívom a figyelmet, hogy az írásban foglalt vélemény csak olyan elemeket tartalmazhat, és fog is tartalmazni, amelyek a vitában is elhangzottak.

Nyilvánvaló módon az ezzel kapcsolatos írásbeli kisebbségi véleményt a szokott módon be fogja nyújtani a képviselőcsoportunk a bizottság elé, a bizottság pedig továbbítani fogja a szükséges módon a Ház irányába. A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom. Főosztályvezető úrnak köszönöm az aktív közreműködést és a jelenlétet. További szép napot kívánok önnek!

Egyebek

Második, egyben utolsó napirendi pontunk az egyebek. Nekem nincs az egyebekben semmi közlendőm, azon kívül talán, hogy bizottsági ülést az elkövetkezendő napokban nem tervezek személy szerint. Teljesen természetesen ez változhat, de jelen állás szerint ilyen tudás nincsen a birtokomban.

Kérdezem, hogy képviselőtársaim közül van-e valaki, aki az egyebekben kíván szót kérni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen, a bizottság ülését lezárom. Mindenkinek jó étvágyat és szép napot kívánok a továbbiakban! Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 01 perc)

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Barna Beáta